

NASTUPI HRVATSKIH STOLNOTENISAČA NA VELIKIM MEĐUNARODNIM NATJECANJIMA

Jurković, Filip

Master's thesis / Diplomski rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Kinesiology / Sveučilište u Zagrebu, Kineziološki fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:117:251928>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported/Imenovanje-Nekomercijalno-Dijeli pod istim uvjetima 3.0](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-23**

Repository / Repozitorij:

[Repository of Faculty of Kinesiology, University of Zagreb - KIFoREP](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
KINEZIOLOŠKI FAKULTET

Filip Jurković

**NASTUPI HRVATSKIH STOLNOTENISAČA NA
VELIKIM MEĐUNARODNIM NATJECANJIMA
OD OSAMOSTALJENJA HRVATSKE**

diplomski rad

Zagreb, srpanj, 2023.

TEMELJNA DOKUMENTACIJSKA KARTICA

DIPLOMSKI RAD

Sveučilište u Zagrebu
Kineziološki fakultet
Horvaćanski zavoj 15, 10000 Zagreb, Hrvatska

Naziv studija: Kineziologija; **smjer:** Kineziologija u edukaciji i kineziterapiji

Vrsta studija: sveučilišni

Razina kvalifikacije: integrirani prijediplomski i diplomski studij

Studij za stjecanje akademskog naziva: sveučilišni magistar kineziologije u edukaciji i kineziterapiji (univ. mag. cin.)

Znanstveno područje: Društvene znanosti

Znanstveno polje: Kineziologija

Vrsta rada: Stručni rad

Naziv diplomskog rada: je prihvaćena od strane Povjerenstva za diplomske radove Kineziološkog fakulteta

Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj godini 2021./2022. dana 9. svibnja 2022.

Mentor: izv. prof. dr. sc. *Lidija Petrinović*

NASTUPI HRVATSKIH STOLNOTENISAČA NA VELIKIM MEĐUNARODNIM NATJECANJIMA OD OSAMOSTALJENJA HRVATSKE

Filip Jurković, 0034064858

Sastav Povjerenstva za ocjenu i obranu diplomskog rada i diplomskog ispita:

1. izv. prof. dr. sc. <i>Lidija Petrinović</i>	Predsjednik – mentor
2. izv. prof. dr. sc. <i>Petar Barbaros</i>	Član
3. izv. prof. dr. sc. <i>Maja Horvatin</i>	Član
4. prof. dr. sc. <i>Nenad Marelić</i>	zamjena člana

Broj etičkog odobrenja:

Rad je u tiskanom i elektroničkom (pdf format) obliku pohranjen u Knjižnici Kineziološkog fakulteta, Horvaćanski zavoj 15, Zagreb

BASIC DOCUMENTATION CARD

DIPLOMA THESIS

University of Zagreb
Faculty of Kinesiology
Horvacanski zavoj 15, 10000 Zagreb, Croatia

Title of study program: Kinesiology; course Kinesiology in Education and Kinesiotherapy

Type of program: University

Level of qualification: Integrated undergraduate and graduate

Acquired title: University Master of Kinesiology in Education and Kinesiotherapy

Scientific area: Social sciences

Scientific field: Kinesiology

Type of thesis: Professional work

Master thesis: has been accepted by the Committee for Graduation Theses of the Faculty of Kinesiology of the University of Zagreb in the academic year 2021./2022. on May 9, 2022.

Mentor: *Lidija Petrinović*, PhD, associate prof.

PERFORMANCES OF CROATIAN TABLE TENNIS PLAYERS AT MAJOR INTERNATIONAL COMPETITIONS SINCE INDEPENDENCE

Filip Jurković, 0034064858

Thesis defence committee:

1. <i>Lidija Petrinović</i> , PhD, associate prof.	chairperson-
supervisor
2. <i>Petar Barbaros</i> , PhD, associate prof.	Member
3. <i>Maja Horvatin</i> , PhD, associate prof.	Member
4. <i>Nenad Marelić</i> , PhD, prof.	substitute member

Ethics approval number:

Printed and electronic (pdf format) version of thesis is deposited in Library of the Faculty of Kinesiology,
Horvacanski zavoj 15, Zagreb

Ovim potpisima se potvrđuje da je ovo završena verzija diplomskog rada koja je obranjena pred Povjerenstvom, s unesenim korekcijama koje je Povjerenstvo zahtijevalo na obrani te da je ova tiskana verzija istovjetna elektroničkoj verziji predanoj u Knjižnici.

Mentor:

izv. prof. dr. sc. Lidiya Petrinović

Student:

Filip Jurković

NASTUPI HRVATSKIH STOLNOTENISAČA NA VELIKIM MEĐUNARODNIM NATJECANJIMA OD OSAMOSTALJENJA HRVATSKE

Sažetak

Stolni tenis je jedan od najmasovnijih sportova koji se u Hrvatskoj igra u svakom kutku, od Slavonije do najudaljenijih otoka. Hrvatski reprezentativci osvajali su nekoliko desetaka medalja na svjetskim, europskim prvenstvima i olimpijskim igrama, prvo nastupajući za reprezentaciju Jugoslavije, a nakon toga za reprezentaciju Hrvatske. Upravo je tako i prva medalja hrvatskog sportaša na svjetskim prvenstvima bila stolnoteniska (Žarko Dolinar 1939.) Od međunarodnog priznanja Hrvatskog stolnoteniskog saveza 1992. godine u siječnju hrvatski stolnotenisači su osvojili na europskim i svjetskim seniorskim prvenstvima 29 medalja od toga 6 zlatnih, 10 srebrnih i 17 brončanih. Na europskim prvenstvima za juniore i kadete od 1992. osvojeno je 20 zlatnih, 15 srebrnih i 36 brončanih medalja te su na juniorskim svjetskim prvenstvima osvojene 3 medalje (1 srebro i 2 bronce). Naravno vrijedilo bi spomenuti 14 medalja s mediteranskih igara i 1 odličje s Europskih igara. Svjetski kup i Europski top 16 kulturna su stolnoteniska natjecanja s kojih naši predstavnici imaju još 17 odličja. Svi ovi značajni uspjesi stolni tenis dovode u red najuspješnijih hrvatskih sportova.

Ključne riječi

stolni tenis, Hrvatska, svjetsko prvenstvo, europsko prvenstvo

PERFORMANCES OF CROATIAN TABLE TENNIS PLAYERS AT MAJOR INTERNATIONAL COMPETITIONS SINCE INDEPENDENCE

Abstract

Table tennis is one of the most popular sports that is played in every corner of Croatia, from Slavonia to the most remote islands. Croatian national team members won dozens of medals at the world and European championships, but for the Yugoslav national team, the first medal of a Croatian athlete at the world championships was in table tennis (Žarko Dolinar in 1939). Since the international recognition of the Croatian Table Tennis Association in 1992 in May, Croatian table tennis players won 29 medals at the European and world senior championships, including 6 gold, 10 silver and 17 bronze. In junior and cadet disciplines at the European championships since 1992, 20 gold, 15 silver and 36 bronze medals have been won, and 3 medals (1 silver and 2 bronze) have been won at the junior world championships. Of course, it would be worth mentioning 14 medals from the Mediterranean Games and 1 medal from the European Games. The World Cup and European Top 16 are iconic table tennis competitions from which our representatives have another 17 awards. All these significant successes make table tennis one of the most successful Croatian sports.

Key words

table tennis, Croatia, world championship, european championship

SADRŽAJ

1. Uvod	1
2. Tehničke karakteristike i pravila stolnog tenisa	2
3. Povijest stolnog tenisa u svijetu	3
4. Povijest stolnog tenisa u Hrvatskoj	5
4.1 Začeci stolnog tenisa u Hrvatskoj	5
4.2 Stolni tenis u Hrvatskoj nakon 1945. godine	7
4.3 Stolni tenis u Hrvatskoj samostalnoj državi	9
5. Najuspješniji hrvatski igrači/igračice	10
5.1 Stolnotenisači kao najbolji sportaši/sportašice Hrvatske	14
6. Najuspješniji hrvatski klubovi	15
7. Nastupi hrvatskih igrača na velikim međunarodnim natjecanjima od osamostaljenja	17
7.1 Svjetska prvenstva	18
7.1.1 Seniori	19
7.1.2 Juniori i kadeti	21
7.2 Europska prvenstva	23
7.2.1 Seniori	24
7.2.2 Juniori i kadeti	28
7.3 Olimpijske igre	36
7.4 Mediteranske igre	38
7.5 Ostala natjecanja	41
7.5.1 Europski top 16	41
7.5.3 Svjetski kup	43
7.5.4 Europske igre	43
7.5.5 Europsko prvenstvo do 21 godine	44
8. Hrvatski parastolnoteniski savez	44
8.1 Paraolimpijske igre	45
8. Zaključak	47
9. Literatura	48

1.Uvod

Stolni tenis je sportska igra u kojoj se igrači nadmeću prebacujući lopticu preko mreže koja je razapeta preko stola s ciljem osvajanja poena. U Hrvatskoj se prvi puta igrao 1902. godine u Narodnoj čitaonici u Donjem Miholjcu gdje je na prvopostavljenom stolu odzvanjao zvuk „ping-pong“ (onomatopeja zvuka odskakanja loptice). U počecima kao društvena igra koja je vremenom dobivala nazive: ping pong, sobni tenis, tenis na stolu i sl. Tek krajem II. Svjetskog rata je ostalo ime igre koju i danas poznajemo kao stolni tenis, olimpijski sport koji se kroz povijest igrao u kategorijama: muškarci pojedinačno, žene pojedinačno, parovi, mješoviti parovi i ekipno (Uzorinac, 1988). Stolni tenis zapravo potječe iz Engleske, razvio se iz tzv. Lawn tennisa (tenis na travi). Za ružnog vremena igrali su tenis na stolu s teniskim reketima, a mreža im je bila daska. Krajem 19. stoljeća počela se koristiti celuloidna loptica koja je u dodiru s reketom i stolom proizvodila zvuk „ping-pong“. Od tada se taj izraz često koristi kao zamjena za stolni tenis.

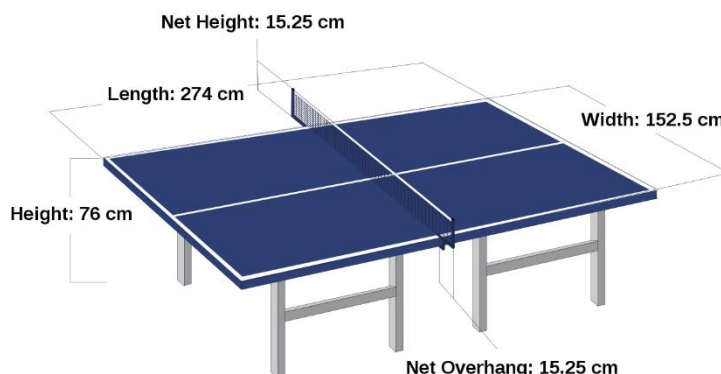
„Činjenica koja je malobrojnim poznata, a to je da je prva medalja osvojena od hrvatskog sportaša na svjetskom prvenstvu upravo stolnoteniska, osvojena od Žarka Dolinara na svjetskom prvenstvu u Kairu 1939. godine“(Vukelja, 2018). Također Žarko Dolinar je 1954. godine postao prvi Hrvat koji se okitio titulom svjetskog prvaka u paru 1954. godine u Londonu (Vukelja, 2018). Upravo značajni uspjesi hrvatskih stolnotenisača i stolnotenisačica ostvareni na međunarodnoj sceni, a prvenstveno brojne medalje na najvećim natjecanjima (svjetska prvenstva, europska prvenstva i olimpijske igre) dovode stolni tenis u red najuspješnijih hrvatskih sportova. Uvidom u postojeću literaturu uočen je problem manjka evidencije rezultata hrvatskih stolnotenisača reprezentativaca u neovisnoj Hrvatskoj, točnije od 1991.- 2022. Rad će sadržavati evidenciju natjecatelja te igrača koji su ostvarili značajne rezultate na istima. Rad se sastoji od nekoliko poglavlja, u drugom poglavlju su opisane tehničke karakteristike i pravila sporta. Dok je u trećem i četvrtom poglavlju opisana je povijest stolnog tenisa u svijetu te u Hrvatskoj. U središnjem dijelu ćemo obraditi nastupe hrvatskih igrača na velikim međunarodnim natjecanjima između kojih ćemo izdvojiti svjetsko i europsko prvenstvo, olimpijske i mediteranske igre i ostala natjecanja.

2. Tehničke karakteristike i pravila stolnog tenisa

Pobjedu u stolnoteniskoj igri ostvaruje igrač koji je osvojio više poena u setu odnosno više setova u igri. To znači da je osnovni zadatak u igri osvajanje poena, pri čemu je sasvim nevažno kako su osvojeni (napadačkim akcijama, obrambenim akcijama, greškom protivnika...). Stolni tenis ubraja se u skupinu tehnički najsloženijih sportova. Od vrhunskih igrača stolni tenis zahtjeva izvanrednu tehničku, kondicijsku i psihičku (mentalnu) pripremljenost. U samoj igri postoji veliki broj tehničkih elemenata koji pored ostalog, ovise i o materijalu kojim se udarac izvodi i o vrsti udarca koje je izveo protivnik.

„Sama igra i aktivnost igrača određeni su okvirima koje čine veličina prostora za igru, brzina leta loptice, brzina pokreta udaraca i vrijeme potrebno za reagiranje. Za primjer: kod završnih udaraca loptica dostiže brzinu do 140 km/h, dok kod običnog defanzivnog prebacivanja („pimpl“) loptica leti brzinom od svega cca 25 km/h. Brzina ruke za vrijeme završnih udaraca može biti preko 60 km/h. Automatizacija pokreta u stolnom tenisu doseže svega 40%, dok je kod veslanja npr. automatizacija doseže do 95% - u stolnom tenisu radi se o otvorenom kinetičkom lancu i acikličnom sportu.“ (Hudetz, 2000).

Matijević (2022) kaže da se igra se na stolu (Slika 1.) koji je postavljen na visinu od 76 cm od poda. Gornja površina stola je pravokutnik koji je 2,74m dugačak te 1,525m širok. Površina igranja je podijeljena je s mrežom okomito u dva jednaka polja. „Loptica je okrugla, promjera 40mm, težine 2,7g i izrađena je od celuloida ili sličnog plastičnog materijala“ (Matijević, 2022).

Slika 1. Stolnoteniski stol s označenim dimenzijama

Izvor: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/09/Table_Tennis_Table.svg

3. Povijest stolnog tenisa u svijetu

Nikad nije točno objašnjeno ni utvrđeno odakle potječe stolni tenis i gdje je nastala ova sportska grana koja se ubraja među najbrže i najdinamičnije. Podaci o korijenima igri s loptom potječu još od Egipćana, Grka i Rimljana prije naše ere. Grčki pjesnik Homer (8. stoljeće pr. Kr.) u spjevovima Odiseje navodi da su se Nausikaja i njezine prijateljice igrale s loptom. Ciceron, rimski filozof i pjesnik također izjavljuje da se na igraču s loptom može prema njegovim pokretima procijeniti da li se on bavi nekom vrstom gimnastike. Sve to dokazuje da su još u antičko doba postojale igre s loptom (Uzorinac, 1988).

„U 15. stoljeću već je u Engleskoj poznat naziv tenis. Zapravo tenis i stolni tenis imaju zajedničkog oca- iznikli su iza kraljevskog (Royal) tenisa, kao igra privilegiranog plemstva“ (Uzorinac, 1988).

U 19. stoljeću u Engleskoj počinje priča o stolnom tenisu, kada su u zatvorenim prostorijama za vrijeme lošeg vremena igrali nekakvu varijantu stolnog tenisa s teniskim reketima. Red postavljenih knjiga ili konzervi su predstavljale mrežu, a igra je prozvana „minijturni tenis“ (Uzorinac, 1988). U to doba igrale su se po cijeloj Velikoj Britaniji i njenim kolonijama, kao i u Americi, različite varijante minijturnog tenisa s nestandardiziranim rekvizitima i bez određenih pravila. Najraniji postojeći dokazi o stolnom tenisu su iz 1880. godina ,a to je set koji je prikazan na Slici 2.,koji je napravio David Foster, patentiran u Engleskoj, koji je uključivao stolne verzije tenisa, kriketa i nogometa. Igra lawn tennis sadržavala je rekete s napetim žicama, gumenu loptu prekrivenu tkaninom od 30mm, drvenu mrežu i velike bočne mreže koje su se protezale duž obje strane (ITTF,2022).

Slika 2. Igra na stolu koju je patentirao David Foster

Izvor: <https://www.ittf.com/history/documents/historyoftabletennis/>

No zato je ogroman napredak načinio engleski inženjer James Gibb koji je putujući kroz Ameriku, u jednoj trgovini dječjih igračaka, naišao na neku vrstu celuloidne loptice; donio je nekoliko komada u Englesku. To je značilo veliki preokret u razvoju igre koja se naglo širila u Engleskoj. Stolni tenis je J. Gib prozvao onomatopejskim imenom ping-pong prema zvuku loptice prilikom udara o stol i drveni reket (Uzorinac, 1988).

„Godine 1902. dolazi do druge značajne promjene u razvoju stolnoteniske igre. Englez E. C. Goode, koji se sljedećeg dana treba natjecati na turniru u Londonu, vraćajući se iz ureda ušao je u jednu ljekarnu po lijek protiv glavobolje. Opazio je okrugli gumeni podložak na koji je ljekar vraćao sitni novac te je došao na ideju da ga prilijepi na reket“ (Uzorinac, 1988). Goode je time kod igranja dobio dublji kontakt s lopticom i veću kontrolu.

Stolnoteniska se igra početkom XX. st. iz Engleske proširila na europu te u Kinu i Japan. Prvi nacionalni stolnoteniski savez osnovan je 1921. u Engleskoj. Međunarodna stolnoteniska federacija (*International Table Tennis Federation*, akronim ITTF) osnovana je 1926. u Berlinu. Prvo svjetsko stolnotenisko prvenstvo održano je 1927. u Londonu (Uzorinac, 1988).

„Japanski igrači na prvenstvu 1952. počeli su koristiti spužvaste materijale na reketu zbog čega je igra postala dinamičnija i zanimljivija. Novi poticaj razvoju stolnoga tenisa dali su kineski igrači koji su 1953. prvi put nastupili na svjetskom prvenstvu i od tada kreće azijska dominacija u sportu koja će trajati sve dok Švedska ne dođe do nadmoći 1989. godine“ (Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021).

Sedamdesete godine prošlog stoljeća su karakteristične za još jedno otkriće koje utječe brzinu i rotacije loptice. Otkriće koje se često pripisuje „našem“ Dragutinu Šurbeku, a to je ljepilo („speed glue“) kojim se gume lijepe na drveni reket.

4. Povijest stolnog tenisa u Hrvatskoj

4.1 Začeci stolnog tenisa u Hrvatskoj

Stolni tenis se na području Hrvatske prvi put igrao u Donjem Miholjcu gdje je u Narodnoj čitaonici postavljen prvi stol, to doznajemo iz časopisa Sokol, glasila za tjelovježbu, kojeg je uređivao Franjo Bučar, a izdavalo društvo Hrvatskih sokol u Zagrebu. Glavni odbornik „Društva za promicanje sporta i poljepšavanje trgovišta“ i blagajnik Knobloch, opisao je novi igru, kao ping-pong (Hudetz, Jajčević 2002). „Neosporno, stolni tenis je u našu zemlju došao iz susjedne Mađarske, jer su se njime počeli baviti najprije sportaši u mjestima uz Mađarsku granicu – u Donjem Miholjcu, Murskoj Soboti, Čakovcu, Somboru“ (Uzorinac, 1988).

U Zagrebu na inicijativu Đure Kulčara, odvjetnika, sportaša i člana HŠK Concordie počinje se igrati stolni tenis nakon prvog svjetskog rata. On se na studiju u Budimpešti upoznao s novom igrom, koja je došla iz Engleske. Kasnije je naručio stol, koji je bio smješten na stadionu u Kranjčevićevoj ulici. Činjenica je da su članovi (nogometaši i atletičari) HŠK Concordie prvi u Zagrebu igrali stolni tenis na ljeto 1922. godine (Hudetz, Jajčević 2002). Nedugo nakon njih i akademičari su igrali u prostorijama HAŠK-a u Gajevoj ulici. Loptice, reketi i mrežice nabavljali su se iz Beča i Budimpešte, a stolovi su se izrađivali u tvornici Bothe i Ehrman (Uzorinac, 1988).

Geza Legenstein, prvi je u Čakovcu počeo propagirati stolni tenis. Novu športsku igru upoznao je putujući Mađarskom. Počeo je kao samouk igrati sa svojom ženom Elizabetom. U svojoj kavani Royal u Čakovcu, Geza Legenstein osnovao je 1925. godine prvu stolnotenisku sekciju u Hrvatskoj (Hudetz, Jajčević 2002). „Od 1928. osnivaju se sekcije u Šibeniku, Sisku, Karlovcu, Osijeku te drugim mjestima. Već 1926. održano je međunarodno prvenstvo Opatije, 1929. veliko Otvoreno prvenstvo Zagreba. Hrvatski stolnotenisači sudjelovali su na prvenstvima Jugoslavije, a upravo Čakovčanka Elizabeta Legenstein 1929. osvojila je naslov prvakinja na turniru u Murskoj Soboti, koje neki smatraju prvim službenim prvenstvom Jugoslavije, dok drugi smatraju da je to bio turnir održan već 1928. u Somboru. Reprezentacija Jugoslavije nastupila je 1929. prvi put na Svjetskom prvenstvu u Budimpešti. U sastavu muške momčadi bio je i Geza Legenstein iz Čakovca, ženska ekipa nije nastupila, a u pojedinačnom je igrala Elizabeta Legenstein iz Čakovca“ (HSTS, 2010).

U travnju 1928. godine osnovan je Jugoslavenski ping-pong savez. Na osnivačkoj skupštini je donesena odluka o učlanjenju u ITTF. Savez je u siječnju 1930. godine preseljen u Zagreb, na inicijativu Sergija Bertenjeva, gdje je na skupštini preimenovan u Jugoslavenski table tennis savez. Bertenjev je izabran za predsjednika te je formirana i komisija koja je izradila pravila igre po austrijskom i mađarskom modelu.

U razdoblju od 1930.- 1939. godine hrvatski stolnotenisači zabilježili su mnogobrojne nastupe na velikim natjecanjima, održana su i prva državna prvenstva koja su postajala sve popularnija, sve veći broj klubova. U travnju 1934. godine izašla je prva stolnoteniska publikacija, Tenis na stolu, autora Stjepana Huića koja objašnjava stolnoteniska pravila. Stručni rad je bio sve bolji što je urodilo plodom, pojavio se 17-godišnji tinejdžer Žarko Dolinar u ekipi OSK Mladosti (Hudetz, Jajčević 2002). „Svjetsko prvenstvo u Kairu 1939. godine zlatnim je slovima upisano u povijest hrvatskog stolnog tenisa, pa i hrvatskog sporta, reprezentacija Jugoslavije u sastavu: Tibor Harangozo, Ladislav Hexner, Maks Marinko, Žarko Dolinar i Adolf Haršković osvojila je srebrnu medalju u ekipnog konkurenciji. U pojedinačnom natjecanju zablistao je Žarko Dolinar; porazom u tek u polufinalu od Poljaka Ehrlicha osvojio je brončanu medalju. Bila je to ne samo prva stolnoteniska medalja za jednog Hrvata već i prva sportska medalja uopće osvojena od strane jednog hrvatskog sportaša na nekom velikom natjecanju“ (Vukelja, 2018). „1939. godine u Zagrebu je osnovan Hrvatski table-tennis savez sa 13 klubova. Za vrijeme drugog svjetskog rata od 1941. do 1944. svake je godine održavano prvenstvo Hrvatske, a reprezentativci su odigrali nekoliko međunarodnih reprezentativnih utakmica“ (HSTS, 2010).

4.2 Stolni tenis u Hrvatskoj nakon 1945. godine

„U okviru I. Fizikulturnog Sleta Hrvatske od 15. do 19. kolovoza 1945. u Zagrebu je održano prvenstvo Hrvatske u stolnom tenisu na kojem je sudjelovalo više od 200 igrača i igračica! Prvaci su postali Vera Žabčić te Žarko Dolinar. U tom vremenu već su se održavali međusobni susreti između stolnoteniskih momčadi, održan je troboj Zagreb-Subotica-Beograd, momčad Mladosti gostovala je u Vojvodini itd. Odmah zatim održano i drugo poslijeratno prvenstvo Hrvatske na kojem je Dolinar obranio naslov prvaka, dok je Blanka Pečnik na pobjedničkom postolju zamijenila Veru Žabčić. Prvih poslijeratnih godina stolni tenis se bori s nestašicom rekvizita, poteškoće su s uvozom zbog nedostatka deviza. U Hrvatskoj 1949. godine već ima 46 registriranih stolnoteniskih sekcija te 1.026 igrača i igračica, a igra se sve više i u školama te poduzećima“ (HSTS, 2010).

Stolnoteniski Savez Hrvatske (STSH) na čelu s predsjednikom dr. Borisom Dolinarom i tajnikom Eugenom Kirschenheiter osnovan je u travnju 1950. godine u Zagrebu. U tom trenutku je u Hrvatskoj postojalo 77 stolnoteniskih sekcija (Hudetz, Jajčević 2002).

„Veliki uspjeh Žarka Dolinara koji je s V. Harangozom 1954. postao svjetski prvak u igri muških parova još je više potaknuo razvoj stolnog tenisa u brojnim hrvatskim centrima. Iste godine u Hrvatskoj registrirano 75 klubova s 1875 igrača i igračica“ (HSTS, 2010).

Slika 3. Žarko Dolinar

Izvor: <https://www.glaspodravine.hr/wp-content/uploads/2019/03/6-dolinar-akcija2.jpg>

Uz školovanje trenera koje se redovito organizira od 1957. godine u suradnji s Fakultetom za fizičku kulturu hrvatski stolni tenis se mogao pohvaliti organizacijom najvećih stolnoteniskih priredbi. U Zagrebu se 1960. godine održava Europsko prvenstvo, što je bio novi poticaj za širenje i popularizaciju stolnog tenisa. Također se na inicijativu Tome Amižića u Zadru 1971. godine održao prvi turnir najboljih europskih igrača i igračica tzv. „Top 12“. Na postolju su se našla dva naša „asa“ sa slike 3 ; Antun Tova Stipančić kao drugoplasirani i Dragutin Šurbek kao trećeplasirani. Europa Top 12 zaživio je kao jedan od najcjenjenijih europskih turnira i održao se do danas, a Hrvatska je bila domaćin još dvaput (Zagreb 1972. i Split 1999.)

Slika 4. *Dragutin Šurbek i Antun Stipančić*

Izvor: https://www.croatianhistory.net/gif/sport/surbek_stipancic.jpg

4.3 Stolni tenis u Hrvatskoj samostalnoj državi

Nakon osamostaljenja Republike Hrvatske prvi zadatak je bio oformiti nacionalni stolnoteniski savez, koji se morao izboriti za međunarodno priznanje i pravo nastupanja pod hrvatskom zastavom na najvećim svjetskih natjecanjima. „Osnivačka skupština Hrvatskog stolnoteniskog saveza održana je u Zagrebu 9. ožujka 1991. godine. Za prvog predsjednika izabran je Ivo-Goran Munivrana iz Splita, za tajnika Zvonimir Franjčec iz Zagreba, a za poslovnog tajnika Žarko Ratković iz Zagreba. Od 10. rujna iste godine HSTS je član Hrvatskog olimpijskog odbora“ (Hudetz, Jajčević 2002).

„Tada započinje i borba za međunarodno priznanje Hrvatskog stolnoteniskog saveza. Zoran Primorac jedan od najboljih europskih igrača, koji je stekao pravo nastupa na Europskom Top 12 turniru u 1991. godini, ali kako HSTS još nije bio priznat kao samostalni član ITTF-a Primorac je bio primoran nastupati pod jugoslavenskom zastavom, što je odbio. Predstavnici HSTS-a i ETTU-a su postigli kompromis tako da će svi najbolji europski igrači u znak solidarnosti nastupiti u dresovima bez nacionalnih oznaka, tako da je Primorac mogao nastupiti u dresu bez jugoslavenskih oznaka“ (Hudetz, Jajčević 2002). Prvi međunarodni susret u Zagrebu koji se održao 1991. godine između muške i ženske reprezentacije Hrvatske i Slovenije. Hrvatska je pobijedila kod muških rezultatom 5:4, a prvi izbornik je bio Ante Bučo dok je trener bio Dubravko Škorić. Za hrvatsku su nastupali igrači: Zoran Primorac, Dragutin Šurbek stariji i Damir Atiković. U ženskom susretu također pobjeda od 5:4 s izbornikom Nevenom Cegnarom i trenerom Tihomirom Mostovcem. Igračice koje su nastupile: Mirela Šikoronja, Sandra Sušilo, Branka Batinić i Dubravka Šišak (Hudetz, Jajčević 2002).

„Za vrijeme rata u Hrvatskoj od 1991. do 1993. Hrvatski Stolnoteniski savez nastavio je djelovati. Osnovan je krizni štab u sastavu Ivo-Goran Munivrana, Zvonimir Franjčec, Salih Demirović, Reno Marolt i Ante Bučo, koji je organizirao natjecanja gdje god je to bilo moguće, jer je zbog ratnih okolnosti bilo velikih problema u prometnoj povezanosti. Krizni štab je također nastojao osiguravati dovoljne količine rekvizita, brinuo se o međunarodnom priznanju HSTS i uspostavljao veze s drugim savezima“ (HSTS, 2017).

„Dana 29. siječnja 1992. HSTS je primljen u privremeno članstvo ITTF-a te se odobrava nastup sportašima na međunarodnim natjecanjima pod hrvatskom zastavom. Hrvatska reprezentacija u proljeće 1992. nastupa na prvom Europskom prvenstvu u Stuttgartu, a u sastavu je i legenda hrvatskog stolnog tenisa Dragutin Šurbek, tada 46-godišnjak. Na prvom velikom natjecanju

osvojene su i prve medalje - Zoran Primorac je treći u pojedinačnoj konkurenciji i treći u igri mješovitih parova s Csilom Batorfy te se vraća kući s dvije brončane medalje. Na Kongresu ETTU održanom u sklopu prvenstva HSTS je primljen u članstvo ETTU. U redovno članstvo ITTF-a HSTS je primljen na Kongresu ITTF-a u Göteborgu 1993. godine“ (Hudetz, Jajčević 2002).

Hrvatski stolnoteniski savez se već dugi niz godina pokazuje kao odličan domaćin i organizator najvećih stolnoteniskih priredbi, od 1991. nadalje organizirana su brojna međunarodna natjecanja. Istaknuli bi organizacije Europskog seniorskog prvenstva koje je održano u Zagrebu 2002. godine i Svjetskog seniorskog pojedinačnog prvenstva koje je održano u Zagrebu 2007. godine. Međunarodno prvenstvo Hrvatske (Croatia Open) od 1998. godine sastavni je dio Pro Tour serije turnira iz ITTF programa, a u najnovijoj povijesti Zagreb 2022. je bio domaćin Zagreb Contender turnira iz WTT serije turnira. Također u posljednjih 8 godina organizirana su dva omladinska europska prvenstva (Zagreb 2016. i Varaždin 2021.)

5. Najuspješniji hrvatski igrači/igračice

Žarko Dolinar (1920.-2003.) je hrvatski stolnotenisač, znanstvenik i kolekcionar. Kao stolnotenisač je bio beskompromisni napadač specifičnog držanja reketa te je među prvima na svijetu koristio spužvu na reketu. Žarko je prvi hrvatski sportaš koji je osvojio medalju na svjetskom prvenstvu, a to je bilo u Kairu 1939. godine, također je i prvi Hrvat svjetski prvak, u konkurenciji parova 1954. u Londonu. Na svjetskim prvenstvima Žarko Dolinar osvojio je ukupno 8 medalja (1 zlatnu, 4 srebrne i 3 brončane). Bio je inicijator i jedan od osnivača svjetske organizacije stolnoteniskih veterana „Swaythling Club“, 1987. izabran i za predsjednika. U svjetskoj stolnoteniskoj organizaciji dugo godina je bio predsjednik sportsko-znanstvene komisije. Paralelno sa sportskom karijerom gradio je i svoju znanstvenu, stekao je zvanje doktora medicinskih nauke te je predavao na medicinskom i stomatološkom fakultetu Baselu. Objavio je tridesetak znanstvenih radova te mu je država Izrael 1993. godine dodijelila titulu Pravednika među narodima (Hudetz, Jajčević 2002).

Dragutin Šurba (1946.-2018.) jedan je od najvećih sportaša kojeg je Hrvatska imala. Ljubimac publike diljem svijeta zbog svoje atletske sposobnosti i bezgranične borbenosti. „Stolni tenis počeo je igrati još u osnovnoj školi na Ribnjaku, da bi nastavio u Stolnoteniskom klubu Poštar. Šurba, kako su ga zvali prijatelji, prešao je igrati u GSTK Zagreb (Tadašnji GSTK

Vjesnik) s kojim je 1973., 1974. i 1976. godine osvojio Kup prvaka Europe“ (STK Garešnica, 2016). „Reprezentativac Jugoslavije postao je davne 1964. godine, a taj dres nosio je dugi niz godina i dva puta je postao svjetski prvak. Oba puta bilo je to u parovima - 1979. u Pjongjangu (sa Stipančićem) te 1983. u Tokiju (s Kalinićem). Na krovu Europe Šurbek je bio čak pet puta. Pojedinačni europski prvak prvi put je postao 1968. u francuskom Lyonu, potom je ponovno zlatni bio: u parovima 1970. u Moskvi, 1976. ekipno u Čehoslovačkoj, 1982. ekipno u Budimpešti, te u igri parova 1984. u Moskvi. Sportska karijera Dragutina Šurbeka trajala je gotovo četiri desetljeća. Osvojio je 36 medalja na svjetskim i europskim prvenstvima – 14 medalja na svjetskim prvenstvima, dvije zlatne, dvije srebrne i 10 brončanih i 22 medalje na europskim prvenstvima, pet zlatnih, pet srebrnih i 12 brončanih. Imao je 518 reprezentativnih nastupa, 503 za Jugoslaviju i 15 za Hrvatsku“ (HOO, 2018). Nekoliko mjeseci nakon priznanja Hrvatske Šurbek je zaigrao za hrvatsku reprezentaciju u paru sa Zoranom Primorcem na Europskom prvenstvu u Stuttgartu i na Olimpijskim igrama u Barceloni te je s 46 godina bio najstariji sudionik Igara. Godinu dana kasnije u paru s Primorcem osvojio je srebrnu medalju na Mediteranskim igrama u Francuskoj (Hudetz, Jajčević 2002). Veliki broj medalja sa svjetskih i europskih prvenstava Šurbek je od sredine 60-ih do sredine 80-ih godina prošlog stoljeća osvojio s također velikim hrvatskim stolnotenisačem, prerano preminulim Antunom Tovom Stipančićem. „Vjesnikova slavna momčad Šurbek, Čordaš i Stipančić, s trenerom Vukušićem, drži i nesvakidašnji rekord. Od lipnja 1971. do svibnja 1975. nisu izgubili niti jedan službeni susret, kako na međunarodnom, tako i na domaćem planu. Zabilježili su nevjerovatne 122 pobjede zaredom. Podatak za anale svjetskog sporta! Dragutin Šurbek bio je stolnotenisač koji se igračkim kvalitetama, rezultatima, pojavom i osobnošću uzdignuo u besmrtnu zvijezdu hrvatskog sporta. Obogatio je i oplemenio hrvatski i svjetski stolni tenis. Imao je urođen stolnoteniski talent, koji je brusio upornim treniranjem. Bio je naprosto fanatik vlastitog sportskog usavršavanja“ (HOO,2018). Velika je šteta za njega i Tovu Stipančića što je stolni tenis postao olimpijski sport tek 1988. godine, siguran sam da bi oni osvojili još par medalja i s olimpijskih igara. Šurba je puno učinio za hrvatski sport, sve njegove medalje ostaju u Hrvatskoj i on je jedan od najvećih hrvatskih sportaša, bez obzira na to što su ti rezultati osvojeni u vrijeme bivše države. To je hrvatska sportska baština.

Antun Tova Stipančić (1949.-1991.) "zlatna ljevica hrvatskog športa", višegodišnji državni prvak, tri puta europski prvak u parovima, prvak svijeta 1979. godine u igri muških parova te doprvak svijeta 1975. godine u pojedinačnoj konkurenciji. Godine 1975. proglašen za najboljeg športaša Hrvatske. Započeo je igrati u STK Duga Resa, a od 1971. godine član GSTK

Vjesnika za kojeg su osvojili 3 naslova kupa prvaka (1973., 1974. i 1976.). Bio je velikan igre parova, a posebno poznat po dugogodišnjim uspješnim nastupima u paru s Dragutinom Šurbekom (Hudetz, Jajčević 2002). S tri osvojene srebrne medalje (pojedinačno, parovi i ekipno) Tova je bio najbolji pojedinac svjetskog prvenstva u Calcutti 1975. godine., a također je bio i pobjednik slavnog europskog turnira top 12 koji se 1972. godine igrao u Zagrebu (Vukelja, 2018). „Osvojio je ukupno 27 medalja na svjetskim i europskim prvenstvima od toga 11 na svjetskim (1 zlatna, 4 srebrne i 6 brončanih) i 16 na europskim prvenstvima (4 zlatne, 3 srebrne i 9 brončanih). Sredinom osamdesetih kratko je nastupao za klubove u Njemačkoj, neko vrijeme igrao za STK Kvarner iz Rijeke, a zatim do prerane smrti nastavio raditi kao trener u svom GSTK Vjesniku“ (Hudetz, Jajčević 2002).

Branka Batinić (1958.) je hrvatska stolnotenisačica, trenerica i magistrica ekonomije. Stolnotenisku karijeru započela je rodnim Vinkovcima, nastavila 1973. u zagrebačkom Marathonu, a zatim završava u ASTK Mladost Zagreb od 1975. godine. Na svjetskom prvenstvu 1981. godine Branka je u paru s Dragutinom Šurbekom osvojila brončanu medalju, a pored te medalje na svjetskom prvenstvu osvojila je i 6 medalja na europskim prvenstvima (3 srebrne i 3 brončane). Dva puta je proglašavana najboljom sportašicom Jugoslavije, dva puta najboljom sportašicom Hrvatske (Hudetz, Jajčević 2002). Seniorska karijera nije bila dovoljna Branki te je bila još 7 puta veteranska prvakinja Europe i 2 puta prvakinja Svijeta. Nakon sportske karijere Branka je počela raditi kao trenerica u nekim njemačkim klubovima, nakon čega je radila kao trenerica u programima ITTF-a. U suradnji s HSTS-om u Hrvatsku se vraća kao trenerica kadetske reprezentacije.

Zdenko Uzorinac (1929.-2005.) je bio hrvatski stolnotenisač, novinar i publicist. Kao stolnotenisač junior osvojio je dva naslova prvaka bivše države. Nastupao prvo za zagrebački HAŠK te nakon kratkog igranja za Mladost odlazi u GSTK Zagreb. Godine 1957. bio je član reprezentacije koja je osvojila 3. mjesto na Svjetskom prvenstvu u Beču. Nakon završetka karijere nastavio raditi kao trener u tadašnjem državnom prvaku Mladosti. Istaknuti je povjesničar hrvatskog i svjetskog stolnog tenisa, objavio niz zapaženih djela iz tog područja, od kojih bi izdvojili: „od Londona 1936. do Sarajeva 1973.“, „60 godina stolnog tenisa u Jugoslaviji“, „Stolnoteniski ABC“, „Antun Stipančić- zlatna ljevica hrvatskog športa“ te monografije „GSTK Vjesnik- Zagreb“, „50 godina- stolnoteniski klub Večernji list“ i „STK Pamučna industrija Duga Resa“. Povodom 75 godišnjice ITTF-a napisao knjigu o najboljim stolnotenisačima iz povijesti „Table Tennis Legends“. Dobitnik je državne nagrade za sport „dr. Franjo Bučar“.

Zoran Primorac (1969.) hrvatski je stolnotenisač i trener koji je kao igrač bio osvajač 21 medalje s najvećih sportskih natjecanja i sedmerostruki je olimpijac. Počeo je igrati stolni tenis s osam godina u STK "Bagat" kod „barba Tome“ Amižića u Zadru, a nastavio pod nadzorom Maria Amižića. Već kao junior osvaja sedam medalja na europskim prvenstvima. 1986. godine prelazi u zagrebački "Vjesnik", igrao je i za Partizan, Charloi, Zagreb, Caja Granadu i ruski UMMC gdje je sada i trener. Na seniorskim europskim prvenstvima osvojio je 14 medalja, uključujući i dva zlata; 1990. u para s Ilijom Lupulescu, te u mješovitom paru s mađaricom Batorfi. Na svjetskim prvenstvima Zoran je osvojio tri srebra i tri bronce, uključujući i broncu u pojedinačnoj konkurenciji 1993. u Goteborgu. Osvajač je olimpijske medalje; 1988. u Seoulu u paru s Lupulescom, od tada pa sve do 2016. godine ljetne olimpijske igre nisu prošle bez „Zokija“. „Zoran je nastupao na prvim hrvatskim ljetnim Olimpijskim igrama, u Barceloni 1992. i osvojio 9. mjesto u pojedinačnoj konkurenciji i igri parova, a isti plasman ponavlja i na sljedećim igrama. Prvu medalju za samostalnu Hrvatsku u ekipnoj konkurenciji osvaja na EP u Beogradu 2007. godine kada su porazom od Njemačke u finalu, natjecanje u ekipnom dijelu završili kao srebrni. 1993. godine dobitnik je Državne nagrade za šport "Franjo Bučar", a u izboru HOO-a Zoran je biran dva puta za sportaša godine“ (Wikipedija, 2022). 2000. godine na Olimpijskim igrama u Sydneyu Primorcu je dodijeljena velika čast da nosi hrvatsku zastavu na otvorenju tih igara. Ranking karijere Zorana Primorca je 2. mjesto na svjetskoj rang listi 1998. godine. Igrao je sve do svoje 47. godine nakon čega se bavi trenerskim poslom u Rusiji.

Tamara Boroš (1977.) je hrvatska stolnotenisačica i trenerica koja je za vrijeme igračke karijere jedna od rijetkih mogla konkurirati igračicama iz Kine i ostalih azijskih zemalja. Rođena je u Senti, malom vojvođanskom gradu u kojem je napravila i prve stolnoteniske korake. Ratni vihor devedesetih godina obitelj Boroš odveo je u daleku Švedsku, gdje su ostali samo nekoliko godina. Inicijativom čelnih ljudi zagrebačke Mladosti, koji su u Tamari vidjeli veliki potencijal, Tamara s obitelji dolazi u Zagreb. Pod vodstvom ambicioznog trenera Nevena Cegnara Tamara brzo napreduje te postaje prvakinja na juniorskom prvenstvu Europe. U istoj godini osvajanjem drugog mjesta na neslužbenom svjetskom juniorskom prvenstvu uvelike je doprinijela nagradi za najperspektivniju sportašicu hrvatske koju je dobila u godini 1995. Ukupno na europskim prvenstvima Tamara je osvojila je 12 medalja, od kojih je i trostruko zlato u parovima (2002., 2003 i 2005.). Uspjeh karijere je ostvarila 2003. godine na svjetskom prvenstvu u Parizu, osvajanjem brončane medalje u pojedinačnoj konkurenciji. Važno bi bilo spomenuti i osvajanje zlatne medalje na mediteranskim igrama , pojedinačno i u parovima. U

vrijeme ostvarivanja najvećih uspjeha Tamara je članica Statisztike iz Budimpešte, jednog od najslavnijih europskih klubova. Po završetku karijere se posvetila trenerskom pozivu te je sada izbornica ženske reprezentacije Njemačke.

5.1 Stolnotenisači kao najbolji sportaši/sportašice Hrvatske

Prema izboru **sportskih novosti** koji se održava još od 1952. godine stolnotenisači su proglašavani najboljim hrvatskim sportašima čak 11 puta:

Tablica 1. Hrvatski stolnotenisači na izboru sportaša godine prema SN

Najbolji sportaš/sportašica	Godina
Žarko Dolinar	1954.
Mirjana Resler	1966.
Dragutin Šurbek	1968.
Dragutin Šurbek	1969.
Antun Stipančić	1975.
Branka Batinić	1975.
Dragutin Šurbek	1979.
Dragutin Šurbek	1981.
Dragutin Šurbek	1983.
Branka Batinić	1984.
Zoran Primorac	1988.

Uz pojedinačne nagrade stolnotenisači odnosno stolnotenisačice su više puta proglašavane za najbolju žensku ekipu prema izboru sportskih novosti: Hrvatska ženska stolnoteniska reprezentacija (2003., 2005. i 2008.) i Hrvatska ženska paraolimpijska stolnoteniska reprezentacija (2016. i 2021.)

Priznanja **Hrvatskog Olimpijskog odbora** dodijeljena su Zoranu Primorcu (športaš godine 1994. i 1997.), Tamari Boroš (najperspektivnija športašica Hrvatske 1995.godine), ženskoj stolnoteniskoj reprezentaciji Hrvatske (najuspješnija žensku ekipu: 2000., 2003., 2008. i 2009. godine) i muškoj stolnoteniskoj reprezentaciji hrvatske koja je proglašena za najbolju mušku ekipu 2014. godine.

6. Najuspješniji hrvatski klubovi

Gradski stolnoteniski klub Zagreb (GSTK Zagreb) jedan je od najuspješnijih hrvatskih muških klubova koji je u svojim redovima imao najbolji i najperspektivnije igrače, a osnovan je 1948. godine pod imenom STK Grafičar, djelovao je također kao STK Borac i STK Poštar, najznačajnije rezultate ostvario je pod imenima STK Vjesnik i STK Večernji List, a posljednjih godina djeluju pod nazivom GSTK Zagreb (Božić, 2018).. „U svojoj bogatoj tradiciji klub je osvojio 30 naslova klupskog nacionalnog prvaka te 8 naslova nacionalnog kupa. Na međunarodnoj sceni jedan je od najtrofejnijih klubova Hrvatske s osvojenih 5 naslova Europskog kupa prvaka te 2 pokala Europskog kupa Nancy Evans“ (Wikipedija, 2021). Dominacija ekipe u sastavu Antun Stipančić, Dragutin Šurbek i Zlatko Čordaš predviđeni trenerom Hermanom Vukušićem ranih sedamdesetih, rijetko je viđena u europskom klupskom sportu: sa 126 uzastopnih pobjeda u svim natjecanjima. „Sudionik je Europske lige prvaka od 2001. do 2008. godine, s najvećim rezultatom trećim mjestom u 2005. godini, za koju je klub bio nagrađen od grada Zagreba za Ekipu godine“ (Wikipedija 2021). U svojoj bogatoj povijesti boje kluba su branili legende hrvatskog športa kao što su: Josip Vogrinc, Zdenko Uzorinac, Željko Hrbud, Dragutin Šurbek, Antun Stipančić, Zlatko Čordaš, Zoran Primorac, Neven Karković, Roko Tošić, Tomislav Pucar, Frane Kojić, Tomislav Kolarek, Filip Zeljko te mnogi drugi igrači i igračice predvođeni velikim trenerima kao što su: Milan Štencel, Herman Vukušić, Goran Radanović i Neven Karković (Božić, 2018).

„Hrvatski akademski stolnoteniski klub Mladost (HASTK Mladost) jedan je od najuspješnijih i najznačajnijih hrvatskih klubova. Datum Osnivanja HASTK Mladost može se smatrati 12. lipnja 1945. godine kada je osnovano Zagrebačko omladinsko fiskulturno društvo „Mladost“ (Wikipedija, 2022). Za osnivanje kluba svakako je najzaslužnija osoba Lovro Ratković neumorni sportski djelatnik i veliki zaljubljenik u stolni tenis, Lovro je također zaslužan za izgradnju stolnoteniske dvorane u parku Mladost koja danas nosi njegovo ime. „U rasponu od 60 godina u klubu su odgojeni deseci generacija stolnoteniskih športašica i sportaša, s nekoliko stotina vrhunskih igračica i igrača, uz aktivno sudjelovanje stotine športskih djelatnika entuzijasta i trenera. Za svoje značajno djelovanje u stolnoteniskom športu, 1999. godine, u povodu proslave rada HSTS-a, HASTK "Mladost" je proglašen najboljim hrvatskim klubom u tijeku 60 godina djelovanja saveza“ (HASTK Mladost, 2022). Uz Lovru Ratkovića Mladost je iznjedrila niz stolnoteniskih radnika i trenera koji su ostavili trag u hrvatskom stolnom tenisu: Radivoj Hudetz, Viktor Fiolić, Reno Marolt, Žarko Ratković, Zdenko Uzorinac,

Zlatko Novaković, Neven Cegnar, Tihomir Mostova, Davor Bilić, Mirela Šikoronja, Alen Ivančin... Od poznatih igračica koje su nosile dres mladosti svakako treba spomenuti: Mirjanu Resler, Jasnu Bernardić, Dubravku Fabri, Branku Batinić, sestre Fazlić, Mirelu Šikoronju, Sandru Sušilo, Tamaru Boroš, Eldijanu Aganović, sestre Šišak, Andreu Bakulu te novije generacije Tubikanec, Jeger, Jazbec, Tomić, Srebrnjak...

STK Aquastil Duga Resa osnovan je 1959. godine kao sekcija sportskog društva u sklopu tekstilne tvornice Pamučna industrija, da bi kasnije izrasla u jedan od najuspješnijih hrvatskih klubova. Nove mlade naraštaje stvarali su treneri Trupković, Sever, Vrana, Vogrinc, Živčić i Vukelja. Ovaj veliki klub iz malog mjesta dao je hrvatskom stolnom tenisu njegovu „zlatnu ljevicu“ Antuna Stipančića i cijelu plejadu reprezentativaca i reprezentativki: Ivica Stipančić, sestre Poljak, Kovačić, Kovče, Škrtić, Bakula, Vaida, Aganović, Han, Vukelić, Marn, Pavlović i ostale. Vrhunski europski rezultati se ostvaruju u kupu Nancy Evans, dvaput plasman u polufinale, a u sezoni 2001./2002. ostvaruju plasman u polufinale Kupa europskih prvaka kao najznačajniji klupski uspjeh i krunu generacije.

STK Dr. Časl stolnoteniski je klub koji je osnovan pod okriljem privatne škole u zagrebačkim Dedićima, nazvan po istomenom vlasniku. U posljednjih 15-ak godina igraju najznačajniju ulogu u hrvatskom stolnom tenisu. Od 2009. godine klub je osvojio 11 nacionalnih naslova prvaka, dvaputa Europsku Superligu, a najznačajni rezultat im je osvajanje Lige prvakinja za sezonu 2017./2018. Godinu poslije su opet igre finale najelitnijeg europskog natjecanja. Za klub su nastupali i muški i ženski internacionalni igrači poput: Tan Ruiwua, Zeng Jia, olimpijski pobjednik Riu Se Ming, Roko Tošić, Tomislav Kolarek, Ni Xialian, Lea Rakovac i druge. Proteklih godina u klubu su radili treneri: Ivan Vidolin, Darko Arapović, Sandro Dervoz, Dragutin Šurbek, Luka Vrančić i Tian Yuan.

STK Mihovljan Čakovec osnovan je 1954. godine, a svoj vrhunac klub je doživio pod predsjednikom Franjom Mikcem nakon 1984. godine kada su dobili dvoranu u sportskom domu Sloboda. Većina uspjeha vezana je uz nastupe u samostalnoj Republici Hrvatskoj. U najvećem broju slučajeva uz titulu prvaka veže se ime Sanele Jurinec. Sanela je najdominantnija figura u povijesti kluba i nećemo pretjerati, ako kažemo da je stolni tenis značajno dobio na popularnosti u Međimurju kada su se počeli nizati njezini rezultati. Uz Sanelu možemo spomenuti još neke bitne figure za čakovečki klub: Ivana Mesarić, Vjeran Mesarić, Sandra Paović, Sandra Sušilo, Samir Kućević i Robert Mikac (sadašnji trener).

7. Nastupi hrvatskih igrača na velikim međunarodnim natjecanjima od osamostaljenja

HSTS u sklopu reprezentativnih programa s velikim uspjehom sudjeluje na brojnim međunarodnim priredbama. Reprezentacija Hrvatske obavezno sudjeluje na olimpijskim igrama, svjetskim i europskim prvenstvima, na juniorskim i kadetskim europskim prvenstvima, na brojnim ostalim međunarodnim turnirima organiziranim od strane ITTF-a u svim dobnim kategorijama do raznih regionalnih i sličnih natjecanja.

Stolnotenisači Hrvatske osvojili su na Olimpijskim igrama jednu srebrnu i jednu brončanu medalju, ali nastupajući za reprezentaciju Jugoslavije (stolni tenis je dio olimpijskog programa tek od 1988. godine).

Slika 5. Zoran Primorac nosi hrvatsku zastavu na otvaranju OI u Sydneyu 2000. godine

Izvor: <https://www.24sata.hr/sport/zabranili-mu-hrvatsku-zastavu-pa-su-i-suparnici-maknuli-svoje-625530>

7.1 Svjetska prvenstva

Svjetsko prvenstva u stolnom tenisu održavaju se od 1926. godine. Sadržavaju 7 pojedinačnih događaja, koji uključuju muške pojedinačno, ženske pojedinačno, muške parove, ženske parove, mješovite parove, muški ekipno i ženske ekipno. Trenutno se pojedinačno i parovno prvenstvo održava svake neparne godine, a svjetsko ekipno stolnotenisko prvenstvo, koje uključuju muške i ženske momčadske događaje, održava se svake parne godine. U povijesti se svih 7 disciplina igralo na jednom turniru svake dvije godine. U razdoblju od 1999.-2001. godine su postepeno odvajali momčadski od pojedinačnih događaja na svjetskim prvenstvima.

U ranijim danima turnira, muška momčad Mađarske bila je dominantna sila, osvojivši prvenstvo 12 puta. Uslijedilo je kratko razdoblje dominacije Japana 1950-ih. Od 1960-ih nadalje najdominantnija reprezentacija svijeta je reprezentacija Kine, s izuzetkom 1989.–2000., kada je Švedska osvajala naslov četiri puta. Kineska muška ekipa drži rekordan 21 naslov svjetskih momčadskih prvaka.

Pedesetih godina prošlog stoljeća japanska ženska momčad bila je reprezentacija na koju je trebalo računati s osvajanjem, imaju ukupno 8 naslova. Kineskinje su postale kompetentne od 1970-ih pa nadalje. Od 1975. godine izgubili su samo dva puta, Kina ukupno drži 21 titulu svjetskih prvakinja.

Slika 6. *Tamara Boroš na svjetskom prvenstvu 2003. godine*

Izvor: <https://i.ytimg.com/vi/MC7IpAD10vw/maxresdefault.jpg>

7.1.1 Seniori

Tablica 2. Nastupi hrvatskih seniora/seniorki na pojedinačnim svjetskim prvenstvima

Domaćin	Pojedinačno	Parovi	Mješoviti parovi	Medalja
Goteborg 1993.	3.mjesto Zoran Primorac	-	-	1
Tianjin 1995.	-	2. mjesto Primorac/Samsonov (BLR)	-	1
Manchester 1997.	-	-	-	0
Eindhoven 1999.	5.-8. mjesto Zoran Primorac	3.mjesto Primorac/Samsonov (BLR)	-	1
Osaka 2001.	-	5.-8. mjesto Boroš/Aganović	-	0
Paris 2003.	3. mjesto Tamara Boroš	-	-	1
Sangaj 2005.	-	5.-8. mjesto Boroš/Vajda	-	0
Zagreb 2007	-	-	-	0
Yokohama 2009.	-	-	-	0
Rotterdam 2011.	-	-	-	0
Paris 2013.	-	-	-	0
Suzhou 2015.	-	-	-	0
Duseldorf 2017.	-	-	-	0
Budimpešta 2019.	-	-	-	0
Houston 2021.	-	-	-	0
Durban 2023.	-	-	-	0
		Zlato: 0 Srebro:1 Bronca:3	Ukupno:	4

- nije ostvaren značajan rezultat

Iz Tablice 1. vidimo kako su najbolji dani hrvatskog stolnog tenisa na svjetskoj razini bili za vrijeme igranja Zorana Primorca i Tamare Boroš, ali se istovremeno nadamo kako će Hrvatska u skorije vrijeme dočekati novu svjetsku medalju, koju je tako teško osvojiti.

Tablica 3. Nastupi hrvatskih seniora/seniorki na ekipnim svjetskim prvenstvima

Domaćin	Ekipa (treneri)	Plasman	Medalja
Goteborg 1993.	M:Atiković D., Karković N., Karlović D., Primorac Z. i Šurbek D. (Štencel M i Vidolin I.) Ž:Jurinec S., Sušilo S. i Šikoronja M. (Novaković Z. i Cegnar N.)	36.mjesto (m) 18.mjesto (ž)	0
Tianjin 1995.	M:Primorac Z., Atiković D., Karković N., Karlović D. i Šurbek D. ml. (Štencel M. i Škorić D.) Ž:Boroš T., Aganović E., Jurinec S. i Šikoronja M. (Cegnar N.)	16.mjesto (m) 26.mjesto (ž)	0
Manchester 1997.	M:Primorac Z., Atiković D., Tošić R., Juzbašić I. i Šurbek D. (Vidolin I. i Baniček B.) Ž:Boroš T., Aganović E., Jurinec S. i Bakula A. (Cegnar N. i Vukelja N.)	28.mjesto (m) 12.mjesto (ž)	0
Kuala Lumpur 2000.	M:Tošić R., Juzbašić I., Karlović D. i Juzbašić N. (Novaković Z.) Ž:Paović S., Boroš T., Bakula A. i Aganović E. (Cegnar N.)	31.mjesto(m) 13.mjesto (ž)	0
Osaka 2001.	M:Primorac Z., Tošić R., Weizhong J. i Šurbek D. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Aganović E., Bakula A. i Paović S. (Cegnar N.)	17.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Doha 2004.	M:Šurbek D., Weizhong J., Japac T., Tošić R. i Krivić J. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Vaida C., Bakula A., Bobetić A. (Cegnar N.)	23.mjesto (m) 13.mjesto (ž)	0
Bremen 2006.	M:Primorac Z., Tošić R., Weizhong J., Šurbek D. i Rui Wu T. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Vaida C., Paović S. i Pauković S. (Cegnar N.)	17.mjesto (m) 10.mjesto (ž)	0
Guangzhou 2008.	M:Primorac Z., Tošić R., Rui Wu T., Gaćina A. i Kovač B. (Štencel M. i Baniček B.) Ž:Boroš T., Vaida C., Paović S. i Bakula A. (Cegnar N.)	19.mjesto (m) 10.mjesto (ž)	0
Moskva 2010.	M:Tošić R., Gaćina A., Juzbašić I. i Kolarek T. (Korenić Z.) Ž:Boroš T., Bakula A., Vaida C. i Đurak M. (Cegnar N.)	18.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Dortmund 2012.	M:Primorac Z., Gaćina A., Kolarek T., Zubčić T. i Kojić F. (Korenić Z.) Ž:Boroš T., Molnar C., Yuan T., Tubikanec I. i Petek P. (Cegnar N.)	22.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	0
Tokio 2014.	M:Rui Wu T., Gaćina A., Kolarek T., Fućec L. i Kojić F. (Korenić Z.) Ž:Yuan T., Petek P., Rakovac L. i Tubikanec I. (Cegnar N.)	9.mjesto (m) 17. mjesto (ž)	0
Kuala Lumpur 2016.	M:Primorac Z., Gaćina A., Ruiwu T., Kojić F. i Pucar T. (Korenić Z.) Ž:Yuan T., Petek P., Tubikanec I. i Rakovac L. (Vukelja N.)	9.mjesto (m) 27.mjesto (ž)	0
Halmstadt 2018.	M:Gaćina A., Pucar T., Kojić F., Ban I. i Zovko V. (Karković N.) Ž:Jeger M., Malobabić I., Jazbec I. i Srebrnjak D. (Yuan T.)	9.-12.mjesto (m) 33.-36.mjesto (ž)	0
Busan 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a		
Chengdu 2022.	M:Gaćina A, Pucar T., Zeljko F. i Ban I. (Karković N.) Ž:/	8.-16.mjesto (m)	0
		Ukupno:0	

Kao što možemo isčitati iz Tablice 2, najbolji ekipni rezultat je 9. mjesto muške reprezentacije na svjetskim prvenstvima 2014. i 2016. godine.

7.1.2 Juniori i kadeti

Svjetsko juniorsko prvenstvo je natjecanje koje za igrače i igrachice do 19 godine organizira ITTF (međunarodna stolnoteniska federacija). Prvo je održano samo u juniorskoj konkurenciji 2003. godine u Čileu, a format se promijenio 2021. godine kada su podijeljeni u dvije starosne kategorije; U15 i U19. Natjecanje se održava u 7 kategorija (pojedinačno, parovi, ekipno i mješoviti parovi).

Tablica 4. Nastupi hrvatskih juniora/juniorki na svjetskim juniorskim prvenstvima

Domaćin	Hrvatski predstavnici (trener)	Najznačajniji rezultati hrvatskih predstavnika	Medalje
Čile 2003.	-	-	0
Kobe 2004.	Zubčić T., Gaćina A., Kolarek T. i Slavić I. (Rojnić D.)	Juniori parovi: Gaćina A./Zubčić T. 3.mjesto	1
Linz 2005.	Kolarek T. i Kovač B. (Rojnić D.) Pauković S., Vugrinec S., Santaj K. i Đurak M. (Vukelja N.)	-	0
Kairo 2006.	Kolarek T. i Kovač B. (Rojnić D.) Pauković S., Đurak M., Magličić M. i Bilobrk I. (Vukelja N.)	Juniorski mješoviti parovi: Kolarek T./Pauković S. 5.-8.mjesto	0
Palo Alto 2007.	Kovač B. i Slavić I. (Baniček B.) Đurak M. i Magličić M. (Vukelja N.)	-	0
Madrid 2008.	Kovač B. i Kojić F. (Karković N.) Đurak M. i Pervan D. (Đekić B.)	-	0
Cartagena 2009.	Kovač B. i Kojić F. (Korenić Z.)	-	0
Bratislava 2010.	Kojić F., Čipin F., Simović M. i Fućec L. (Karković N.) Jeger M. i Tomić M. (Baniček B.)	-	0
Manama 2011.	Čipin F. (Karković N.) Tubikanec I., Jeger M., Petek P. i Rakovac L. (Cegnar N.)	-	0
Hyderabad 2012.	Fućec L. (Karković N.) Tubikanec I., Jeger M., Rakovac L. i Jazbec I.	Juniorke ekipno: 8.mjesto Juniorski mješoviti parovi: Rakovac L./Mutti (ITA) 5.-8.mjesto	0
Rabat 2013.	Zeljko F. (Karković N.) Rakovac L., Jeger M., Srebrnjak D. i Markati P. (Vidolin I.)	Juniorke ekipno: 10.mjesto Juniorke pojedinačno: Lea Rakovac 5.-8. mjesto Juniorski mješoviti parovi: Rakovac L./Mutti (ITA) 3.mjesto	1
Shangai 2014.	Pucar T., Zeljko F., Bakač V. i Mustapić J. (Karković N.) Rakovac L. (Cegnar N.)	Juniori ekipno: 11.mjesto Juniori mješoviti parovi: Rakovac L./Pucar T. 5.-8.mjesto	0
Vendee 2015.	Srebrnjak D. i Cakol K. (Arapović D.)	-	0

Kapstadt 2016.	-	-	0
Riva del Garda 2017.	Pavlović A. (Vukelja N.)	-	0
Bendigo 2018.	Pavlović A. (Vukelja N.)	-	0
Korat 2019.	Ban I. Vukelić M. (Gaćina Ž.)	-	0
Guimaraes 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a		
Vila Nova de Gaia 2021.	Ban I. (Gaćina Ž.) Arapović H. (Arapović D.)	Juniori pojedinačno: Ban Ivor 5.-8.mjesto Juniori parovi: Ban I./Czaba (HUN) 2.mjesto Juniorke parovi: Arapović H./Muskantor (SWE) 5.-8.mjesto	1
Tunisia 2022.	Ban I. (Gaćina Ž.) Arapović H. (Arapović D.)	Juniorke parovi: Arapović H./Zaharia E. (ROU) 5.-8.mjesto	0
	Zlato:0 Srebro:1 Bronca:2	Ukupno	3

- nije ostvaren značajan rezultat

Hrvatski juniorski reprezentativci osvojili su 3 medalje na službenim svjetskim juniorskim prvenstvima. Andrej Gaćina u paru s Tomislavom Zubčićem je osvojio prvu svjetsku juniorsku medalju koja je mogla označavati nagovještaj većih seniorskih rezultata. 2011. godine Andrej je dokazao da je veliki par igrač osvajanjem europskog seniorskog zlata u paru s Portugalcem Freitasom. Rezultati s posljednjeg svjetskog prvenstva nam daju razloga za optimizam te se nadamo da će Ivor Ban i Hana Arapović postati vrhunski seniorski igrači.

7.2 Europska prvenstva

Europsko prvenstvo u stolnom tenisu je stolnotenisko natjecanje na području Europe koje organizira Europski stolnoteniski savez (ETTU). Prvo izdanje prvenstva se održalo 1958. godine. Od tada, pa sve do 2007. godine, prvenstvo se održavalo svake druge godine (s tim da se prvenstvo održalo dvije godine zaredom 2002. i 2003. godine). Od 2008. godine prvenstvo se održava svake godine, a od 2014. su odvojeni pojedinačni događaji koji se igraju parnim godinama (muški pojedinačno, žene pojedinačno, muški par, ženski par i mješoviti par) od ekipnih koji se igraju neparnim godinama. Od 1958. pa sve do 2007. godine održavalo se natjecanje u mješovitim parovima (muškarci i žene), da se 2008. godine u Saint Petersburgu uopće ne bi održalo. Zatim je u razdoblju od 2009.-2013. godine natjecanje u mješovitim parovima održavano posebno.

Slika 7. Andrej Gaćina europski prvak u paru s portugalcem Freitasom

Izvor: <https://media.gettyimages.com/photos/portugals-marcos-freitas-celebrate-with-his-team-mate-croatias-andrej-picture-id129258455?s=2048x2048>

7.2.1 Seniori

Tablica 5. Nastupi hrvatskih seniora/seniorki na pojedinačnim europskim prvenstvima

Domaćin	Pojedinačno	Parovi	Mješoviti parovi	Medalja
Stuttgart 1992.	3. mjesto Zoran Primorac	-	3. mjesto Primorac Z./Batorfi (HUN)	2
Birmingham 1994.	3. mjesto Zoran Primorac	2.mjesto Primorac Z./Saive (BEL)	1. mjesto Primorac Z./Batorfi(HUN)	3
Bratislava 1996.	-	-	-	0
Eindhoven 1998.	2. mjesto Zoran Primorac 2. mjesto Tamara Boroš	3. mjesto Boroš T./Steff (ROM) 5.-8. mjesto Primorac Z./Saive (BEL)	-	3
Bremen 2000.	2. mjesto Zoran Primorac 3. mjesto Tamara Boroš	5.-8. mjesto Boroš T./Aganović E.	3. mjesto Tošić R./Paović S.	3
Zagreb 2002.	3. mjesto Zoran Primorac 3. mjesto Tamara Boroš	1. Mjesto Boroš T./Steff (ROM)	-	3
Courmayeur 2003.	5.-8.mjesto Andrea Bakula	1.mjesto Boroš T./Steff (ROM) 5.-8. mjesto Šurbek D./Weizhong	-	1
Aarhus 2005.	3. mjesto Zoran Primorac 3. mjesto Tamara Boroš	1.mjesto Boroš T./Steff (ROM)	-	3
Beograd 2007.	-	2.mjesto Ruiwu T./ Blaszczyk (POL)	-	1
Saint Petersburg 2008.	5.-8.mjesto Sandra Paović 5.-8.mjesto Zoran Primorac	-	-	0
Stuttgart 2009.	-	5.-8. mjesto Primorac Z./Tošić R. Gaćina A./Juzbašić I.	-	0
Ostrava 2010.	-	-	-	0
Gdansk Sopot 2011.	-	1.mjesto Gaćina A./Freitas (POR)	-	1
Herning 2012.	2.mjesto Tan Ruiwu 5.-8.mjesto Andrej Gaćina	-	-	1
Schwechat 2013.	-	1.mjesto Ruiwu T./Wang (POL)	-	1

		5.-8.mjesto Gačina A./Freitas (POR)		
Ekaterinburg 2015.	5.-8.mjesto Andrej Gačina	-	-	0
Budimpešta 2016.	-	-	-	0
Alicante 2018.	-	-	-	0
Varšava 2020.	-	5.-8.mjesto Pucar T./Jorgić (SLO)	-	0
Munchen 2022.	-	-	-	0
		Zlato:6 Srebro:6 Bronca:10	Ukupno:	22

- nije ostvaren značajan rezultat

Ukupno 29 medalja osvojili su naši reprezentativci na europskim prvenstvima od neovisnosti Republike Hrvatske, od toga 7 ih je s ekipnih europskih prvenstava. Osvajači medalja na pojedinačnim europskim prvenstvima su: Zoran Primorac, Tamara Boroš, Tošić Roko, Paović Sandra, Tan Ruiwu i Andrej Gačina.

Tablica 6. Nastupi hrvatskih seniora/seniorki na ekipnim europskim prvenstvima

Domaćin	Ekipa (treneri)	Plasman	Medalja
Stuttgart 1992.	M:Primorac Z., Šurbek D.,Atiković D., Karković N. i Karlović D. (Škorić D.) Ž:Batinić B., Sušilo S. i Šikoronja M. (Novaković Z.)	17.mjesto (m) 14.mjesto (ž)	0
Birmingham 1994.	M:Primorac Z., Šurbek D.,Atiković D., Karković N., Šurbek D. ml. i Karlović D. (Škorić D. i Štencel M.) Ž:Jurinec S., Boroš T., Sušilo S. i Šikoronja M. (Cegnar N.)	19.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	0
Bratislava 1996.	M:Primorac Z., Atiković D., Karković N., Šurbek D. ml. i Karlović D. (Štencel M.) Ž:Jurinec S., Boroš T., Aganović E. i Šikoronja M. (Cegnar N.)	22.mjesto (m) 10.mjesto (ž)	0
Eindhoven 1998.	M:Primorac Z., Atiković D., Karlović D. i Tošić R. (Zlatko N.) Ž:Boroš T., Aganović E., Jurinec S., Bakula A. i Paović S. (Cegnar N.)	22.mjesto (m) 6.mjesto (ž)	0
Bremen 2000.	M:Primorac Z., Tošić R., Juzbašić I., Weizhong J. i Šurbek D. (Novaković Zlatko) Ž:Boroš T., Aganović E.,Bakula A. i Paović S. (Cegnar N.)	16.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Zagreb 2002.	M: Primorac Z., Tošić R., Šurbek D., Juzbašić I., Weizhong J., Karlović D., Japec T., Krivić J. i	12.mjesto (m) 5.mjesto (ž)	0

	Juzbašić N. (Radanović G., Novaković Z. i Baniček B.) Ž: Boroš T., Aganović E., Bakula A., Paović S., Vaida C., Bobetić A. i Perhoč I. (Cegnar N. i Vukelja N.)		
Courmayeur 2003.	M:Primorac Z., Tošić R., Weizhong J., Šurbek D. i Krivić J. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Bakula A., Paović S., Vaida C. i Bobetić A. (Cegnar N. i Vukelja N.)	5.mjesto (m) 2.mjesto (ž)	1
Aarhus 2005.	M:Primorac Z., Tošić R., Weizhong J., Juzbašić I., Zubčić T. i Gaćina A. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Bakula A., Paović S. i Vaida C. (Cegnar N.)	9.mjesto (m) 2.mjesto (ž)	1
Beograd 2007.	M:Primorac Z., Tošić R., Ruiwu T., Šurbek D. i Gaćina A. (Novaković Z.) Ž:Boroš T., Vaida C., Paović S., Bakula A. i Vugrinec S. (Cegnar N.)	2.mjesto (m) 6.mjesto (ž)	1
Saint Petersburg 2008.	M:Primorac Z., Tošić R., Gaćina A., Ređep R., Kolarek T. i Zubčić T. (Baniček B.) Ž:Boroš T., Paović S., Vaida C. i Bakula A.(Cegnar N.)	12.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Stuttgart 2009.	M:Primorac Z., Tošić R., Gaćina A. i Juzbašić I. (Korenić Z.) Ž:Boroš T., Bakula A., Vaida C. i Đurak M. (Cegnar N.)	5.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Ostrava 2010.	M:Primorac Z., Gaćina A., Juzbašić I., Kolarek T. i Kovač B. (Korenić Z.) Ž:Boroš T.,Vaida C., Yuan T. i Jeger M. (Cegnar N.)	8.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Gdansk Sopot 2011.	M:Primorac Z., Tošić R., Ruiwu T., Gaćina A. i Juzbašić I. (Korenić Z.) Ž:Boroš T., Vaida C., Yuan T., Tubikanec I. i Petek P. (Cegnar N.)	7.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Schwechat 2013.	M:Primorac Z., Gaćina A., Ruiwu T., Kojić F. i Kolarek T. (Korenić Z.) Ž:Tian Y., Petek P., Jeger M. i Rakovac L. (Cegnar N.)	6.mjesto (m) 17.mjesto (ž)	0
Lisabon 2014.	M:Ruiwu T., Kolarek T., Gaćina A., Pucar T. i Kojić F. (Korenić Z.) Ž:Yuan T., Rakovac L., Tubikanec I., Vugrinec S. i Petek P. (Cegnar N.)	3.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	1
Ekaterinburg 2015.	M:Gaćina A., Primorac Z., Kolarek T., Pucar T. i Zeljko F. (Korenić Z.) Ž:Jeger M., Tubikanec I., Petek P. i Rakovac L. (Vukelja N.)	13.mjesto (m) 20.mjesto (ž)	0
Luxemburg 2017.	M:Gaćina A., Kolarek T., Pucar T., Kojić F. i Čipin F. (Karković N.) Ž:Jeger M., Đurak M. i Srebrnjak D. (Yuan T.)	6.mjesto (m) 14.mjesto (ž)	0
Nantes 2019.	M: Pucar T., Gaćina A., Kojić F., Zeljko F. i Martinek L. (Karković N.) Ž:Malobabić I., Petek P., Jeger M. i Tubikanec I. (Yuan T.)	9.-16.mjesto (m) 17.-24.mjesto (ž)	0
Cluj-Napoca 2021.	M: Gaćina A., Pucar T., Kojić F., Zeljko F. i Ban I. (Karković N.) Ž:Malobabić I., Petek P., Jeger M. i Arapović H. (Arapović D.)	9.-16.mjesto (m) 17.-24.mjesto (ž)	0
Malmo	Zlato:0 Srebro:3 Bronca:4	Ukupno:	7

Tablica 5 prikazuje hrvatske ekipe koje su osvojile 7 medalja nastupima na ekipnim europskim prvenstvima. Ženska reprezentacija osvojila je 5 odličja, a muška 2. Nažalost nemamo naslov ekipnog europskog zlata, a stepenicu niže smo bili 2003. i 2005. sa ženskom reprezentacijom i 2007. godine s muškom reprezentacijom.

Slika 8. *Hrvatska muška stolnoteniska reprezentacija preuzima nagradu za najuspješniju momčad 2014. godine*

Izvor: https://www.hoo.hr/images/phocagallery/VELIKI-DAN/VELIKI-DAN-2014/thumbs/phoca_thumb_1_vd2014-reprezetacija-stolnitenis-2.jpg

7.2.2 Juniori i kadeti

Europsko omladinsko prvenstvo igra se od 1955. godine u Stuttgartu, a igrači su bili podijeljeni u dvije starosne kategorije: juniori (do 18 godina) i kadeti (do 15 godina). Natjecanje se trenutno igra svake godine, a uključuje ekipna natjecanja, pojedinačna natjecanja za oba spola, natjecanja u parovima te mješovitim parovima. Europsko prvenstvo u Beogradu 2022. godine donijelo je promjene u uzrasnim kategorijama koje se igraju, novitet je podjela na 3 kategorije; U15, U17 i U19. Konačni poredak ekipnih natjecanja dječaka i djevojčica određuje kvalifikacije za Svjetsko juniorsko prvenstvo iste godine.

Tablica 7. Nastupi hrvatskih juniora/juniorki na pojedinačnim europskim prvenstvima

Domaćin	Pojedinačno	Parovi	Mješovito	Medalja
Topolcany 1992.	-	5.-8.mjesto Jurinec S./Sever S.	-	0
Ljubljana 1993.	-	-	-	0
Pariz 1994.	-	-	-	0
Hag 1995.	1.mjesto Tamara Boroš	-	-	1
Frydek-Mistek 1996.	-	2.mjesto Tošić R./Juzbašić I.	-	1
Topolcany 1997.	3.mjesto Ivana Poljak	1.mjesto Tošić R./Juzbašić I. 5.-8.mjesto Bakula A./Weberova (SVK)	5.-8. mjesto Tošić R./Živolić S.	2
Norcia 1998.	3.mjesto Ivan Juzbašić 5.-8.mjesto Ivana Poljak	5.-8.mjesto Juzbašić I./Jubašić N. 5.-8.mjesto Poljak I./Zancaner (ITA)	-	1
Frydek-Mistek 1999.	2.mjesto Andrea Bakula 5.-8.mjesto Sandra Paović	1.mjesto Bakula A./Wang (ITA) 3.mjesto Paović S./Liu (AUS)	2.mjesto Bakula A./Fazekas (HUN)	4
Bratislava 2000.	1.mjesto Cornelia Vaida 2.mjesto Sandra Paović	1.mjesto Paović S./Nikoletta(ITA)	1.mjesto Vaida C./Paniel(IZR)	4
Terni 2001.	5.-8.mjesto Tomislav Japec	2.mjesto Krivić J./Japec T. 5.-8.mjesto Vaida C./Stefanova (ITA) 5.-8.mjesto Bobetić A./Kadacova (CZE)	2.mjesto Vaida C./Cioti (ROM) 5.-8.mjesto Japec T./Ramić T.	2

Moskva 2002.	3.mjesto Tomislav Japec	5.-8.mjesto Japec T./Zwickl (HUN)	-	1
Novi Sad 2003.	-	-	-	0
Budimpešta 2004.	-	5.-8.mjesto Zubčić T./Gaćina A.	-	0
Prag 2005.	-	1.mjesto Kolarek T./Freitas(POR) 5.-8.mjesto Pauković S./Vugrinec S.	-	1
Sarajevo 2006.	5.-8. mjesto Sanja Pauković	3.mjesto Kolarek T./Freitas (POR) 5.-8.mjesto Pauković S./Sibley (ENG)	-	1
Bratislava 2007.	-	-	-	0
Terni 2008.	-	3.mjesto Đurak M./Molnar (SRB)	3.mjesto Kovač B./Dessaint (FRA) 5.-8.mjesto Kojić F./Đurak M.	2
Prag 2009.	5.-8.mjesto Borna Kovač	5.-8.mjesto Kovač B./Kosiba (HUN)	-	0
Istanbul 2010.	-	5.-8.mjesto Kojić F./Čipin F.	5.-8.mjesto Čipin F./Leveque (FRA)	0
Kazan 2011.	-	5.-8.mjesto Jeger M./Xiao (POR)	3.mjesto Čipin F./Leveque (FRA)	1
Schwechat 2012.	3.mjesto Lea Rakovac	3.mjesto Jeger M./Maksuti (SRB) 5.-8.mjesto Pucar T./Duda (GER) 5.-8.mjesto Rakovac L./Balint (ROM)	5.-8.mjesto Pucar T./Tubikanec I.	2
Ostrava 2013.	2.mjesto Tomislav Pucar 2.mjesto Lea Rakovac	5.-8.mjesto Jeger M./Baravok (BLR) 5.-8.mjesto Zeljko F./Pucar T.	3.mjesto Rakovac L./Mutti	3
Riva del Garda 2014.	3.mjesto Filip Zeljko	2.mjesto Rakovac L./Bajor (POL) 5.-8.mjesto Zeljko F./Pucar T.	1.mjesto Pucar T./Rakovac L.	3
Bratislava 2015.	-	5./8.mjesto Cakol K./Srebrnjak D.	-	0
Zagreb 2016.	-	-	-	0
Guimaraes 2017.	-	-	-	0
Cluj-Napoca 2018.	-	5.-8.mjesto Pavlović A./Harasztovich (HUN)	-	0
Ostrava 2019.	-	-	-	0

Zagreb 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a			
Varaždin 2021.	3.mjesto Ivor Ban 5.-8.mjesto Hana Arapović	3.mjesto Ban I./Czaba (HUN) 3.mjesto Arapović H./Zaderova (CZE)	3.mjesto Ban I./Arapović H.	4
Beograd 2022.	5.-8.mjesto Hana Arapović	1.mjesto Arapović H./Zaderovia (CZE)	3.mjesto Ban I./Arapović H.	2
Gliwice 2023.				
		Zlato: 9 Srebro: 9 Bronca: 17	Ukupno:	35

- nije ostvaren značajan rezultat

Europsko omladinsko prvenstvo najtrofejnije je natjecanje za naše mlade reprezentativce s kojeg su od osamostaljenja skupili 73 odličja. Definitivno je to natjecanje po mjeri za naše igrače i igračice koje traže svoj sportski seniorski put. Velik broj juniorskih reprezentativaca iz tablice 6 je kasnije izrastao u seniorske reprezentativce.

Tablica 8. Nastupi hrvatskih kadeta/kadetkinja na pojedinačnim europskim prvenstvima

Domaćin	Pojedinačno	Parovi	Mješovito	Medalja
Topolcany 1992.	-	-	-	0
Ljubljana 1993.	-	-	-	0
Pariz 1994.	5.-8. mjesto Neven Juzbašić	5.-8.mjesto Poljak I./Kovče I.	-	0
Hag 1995.	3.mjesto Ivan Juzbašić	3.mjesto Juzbašić N./Juzbašić I.	-	2
Frydek-Místek 1996.	2.mjesto Andrea Bakula	1.mjesto Bakula A./Poljak I.	1.mjesto Bakula A./Halcour (GER)	3
Topolcany 1997.	1.mjesto Sandra Paović	3.mjesto Paović S./Šandorova (CZE)	1.mjesto Paović S./Vrablik (CZE)	3

Norcia 1998.	-	3.mjesto Krivić J./Japec T. 3.mjesto Bobetić A./Olsson (SWE)	-	2
Frydek-Místek 1999.	5.-8.mjesto Tomislav Japec	5.-8.mjesto Japec T./Zubčić T.	-	0
Bratislava 2000.	-	1.mjesto Zubčić T./Bobillier (FRA) 5.-8.mjesto Gačina A./Berham (ENG) 5.-8.mjesto Ramić T./Vugrinec S.	-	1
Terni 2001.	-	-	-	0
Moskva 2002.	-	-	-	0
Novi Sad 2003.	-	5.-8.mjesto Kolarek T./Boltroushko (BLR)	-	0
Budimpešta 2004.	-	-	2	0
Prag 2005.	-	1.mjesto Kovač B./Bezard (FRA) 3.mjesto Đurak M./Ondriskova (CZE)	-	
Sarajevo 2006.	1.mjesto Borna Kovač	1.mjesto Kovač B./Chodorski (POL)	3.mjesto Kovač B./Dessaint (BEL)	3
Bratislava 2007.	-	-	-	0
Terni 2008.	5.-8.mjesto Luka Fućec	5.-8.mjesto Fućec L./Čipin F. 5.-8.mjesto Jeger M./Zajec J.	-	0
Prag 2009.	-	5.-8.mjesto Jeger M./Pang (FRA)	-	0
Istanbul 2010.	2.mjesto Mateja Jeger	3.mjesto Jeger M./Rakovac L.	5.-8.mjesto Jeger M./Mutti (ITA)	2
Kazan 2011.	3.mjesto Lea Rakovac 5.-8.mjesto Tomislav Pucar	3.mjesto Rakovac L./Balint (ROM) 5.-8.mjesto Pucar T./Zeljko F.	2.mjesto Zeljko F./Rakovac L.	3
Schwechat 2012.	-	-	-	0
Ostrava 2013.	-	-	-	0
Riva del Garda 2014.	-	-	-	0
Bratislava 2015.	-	1.mjesto Marn E./Pavlović A.	-	1
Zagreb 2016.	-	-	-	0

Guimaraes 2017.	-	-	-	0
Cluj-Napoca 2018.	-	1.mjesto Ban I./Kubik (POL) 3.mjesto Arapović H./Zaderova (CZE)	-	2
Ostrava 2019.	5.-8.mjesto Hana Arapović	-	-	0
Zagreb 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a			
Varaždin 2021.	-	-	-	0
Beograd 2022.	-	-	-	0
Gliwice 2023.				
		Zlato:10 Srebro:3 Bronca:11	Ukupno:	24

- nije ostvaren značajan rezultat

Tablica 7 nam govori da je u razdoblju od 1994. do 2011. godine osvojena 21 od 24 medalje na ovom natjecanju u kadetskom uzrastu. Nadamo se kako će u bliskoj budućnosti na površinu isplivati novi kadetski reprezentativci koji će osvajati odličja na ovom natjecanju za Hrvatsku.

Tablica 9. Nastupi hrvatskih juniora/juniorki na ekipnim europskim prvenstvima

Domaćin	Ekipa (trener)	Plasman	Medalja
Topolcany 1992.	M:Habijanec M., Mikulec B., Belić K. i Balić G. (Vidolin I.) Ž:Jurinec S., Sever S., Kocijan B. (Cegnar N.)	23.mjesto (m) 13.mjesto (ž)	0
Ljubljana 1993.	M:Balić G., Mikulec B., Munivrana G. i Šurbek D. (Gašparac Z.) Ž:Boroš T., Jurinec S. i Kocijan B. (Mikac R.)	20. mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Pariz 1994.	M:Šurbek D., Munivrana G., Slamek F. i Ćuković I. (Baniček B.) Ž:Jurinec S., Boroš T., Koštarić I. i Pongrac S. (Čengić R.)	12.mjesto (m) 5.mjesto (ž)	0
Hag 1995.	M:Šurbek D., Tošić R., Ivanek V. i Slamek F. (Baniček B.) Ž:Boroš T., Koštarić I., Kovče I. i Kolanović O. (Cegnar N.)	14.mjesto (m) 2.mjesto (ž)	1
Frydek-Mistek 1996.	M:Tošić R., Juzbašić I., Juzbašić N. i Ivanek V. (Vidolin I.) Ž:Poljak I., Koštarić I., Živolić S., Kolanović O. (Mikac R.)	9.mjesto (m) 18.mjesto (ž)	0
Topolcany 1997.	M:Juzbašić I., Juzbašić N., Ivanek V. i Tošić R. (Vidolin I. i Baniček B.) Ž:Poljak I., Bakula A., Živolić S. i Kolanović S. (Cegnar N.)	6.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	0

Norcia 1998.	M:Juzbašić I., Juzbašić N., Klarić D. i Rakvin V. (Vidolin I.) Ž:Poljak I., Bakula A., Paović S. i Poljak B. (Vukelja N.)	7.mjesto (m) 18.mjesto (ž)	0
Frydek-Mistek 1999.	M:Klarić D., Čuković I. i Krivić J. (Bertović V.) Ž:Bakula A., Paović S., Poljak B. i Bobetić A. (Vukelja N.)	20.mjesto (m) 1.mjesto (ž)	1
Bratislava 2000.	M:Krivić J., Japac T. i Čuković I. (Bertović V.) Ž:Paović S., Poljak B., Bobetić A., Doboš E. i Vaida C. (Vukelja N. i Mikac R.)	13.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Terni 2001.	M:Krivić J., Japac T., Gaćina A. i Jalžabetić A. (Korenić Z.) Ž:Vaida C., Bobetić A., Smuk S., Doboš E. i Ramić T. (Vukelja N.)	5.mjesto (m) 5.mjesto (ž)	0
Moskva 2002.	M:Japac T., Gaćina A., Jalžabetić A. i Zubčić T. (Baniček B.) Ž:Perhoč I., Ramić T., Doboš E. i Vugrinec S. (Vukelja N.)	10.mjesto (m) 8.mjesto (ž)	0
Novi Sad 2003.	M:Zubčić T., Gaćina A., Jalžabetić A., Josipović S. i Maglić D. (Baniček B.) Ž:Perhoč I., Ramić T., Vugrinec S. i Grudić D. (Vukelja N.)	6.mjesto (m) 12.mjesto (ž)	0
Budimpešta 2004.	M:Zubčić T., Gaćina A., Kolarek T., Jalžabetić A. i Josipović S. (Baniček B.) Ž:Pauković S., Vugrinec S., Santaj K. i Grudić D. (Vukelja N.)	14.mjesto (m) 15.mjesto (m)	0
Prag 2005.	M:Kolarek T., Josipović S., Maglić D. i Maraković T. (Rojnić D.) Ž:Pauković S., Vugrinec S., Santaj K. i Malkoč J. (Vukelja N.)	6.mjesto (m) 7.mjesto (m)	0
Sarajevo 2006.	M:Kolarek T., Slavić I., Štaba H. i Stankovski S. (Korenić Z.) Ž:Pauković S., Đurak M., Magličić M. i Bilobrk I. (Vukelja N.)	12.mjesto (m) 6.mjesto (m)	0
Bratislava 2007.	M:Kovač B., Slavić I., Mamut M. i Štaba H. (Rojnić D.) Ž:Đurak M., Janković L.J., Marinić I. i Pervan D. (Vukelja N.)	22.mjesto (m) 12.mjesto (ž)	0
Terni 2008.	M:Kovač B., Mamut M., Kojić F. i Mileusnić M. (Baniček B.) Ž:Đurak M., Janković L.J., Pervan D. i Fazlić A. (Šešelja D.)	20.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Prag 2009.	M:Kovač B., Kojić F., Simović M. i Čipin F. (Karković N.) Ž:Tomić M., Fazlić A., Jadreško M. i Petek P. (Baniček B.)	15.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	0
Istanbul 2010.	M:Kojić F., Čipin F., Simović M. i Fućec L. (Karković N.) Ž:Tomić M., Tubikanec I., Petek P. i Zajec J.	2.mjesto (m) 18.mjesto (ž)	1
Kazan 2011.	M:Simović M., Čipin F., Fućec L. i Runjić M. (Karković N.) Ž:Petek P., Zajec J., Tubikanec I. i Jeger M. (Ivančin A.)	9.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Schwechat 2012.	M:Fučec L., Pucar T., Zeljko F. i Marelja F.J. (Karković N.) Ž:Tubikanec I., Jeger M., Rakovac L. i Jazbec I. (Vidolin I.)	7.mjesto (m) 4.mjesto (ž)	1
Ostava 2013.	M:Pucar T., Zeljko F., Marelja F.J. i Bakač V. (Karković N.) Ž:Jeger M., Rakovac L., Srebrnjak D. i Markati P. (Vidolin I.)	9.mjesto (m) 3.mjesto (ž)	1
Riva del Garda 2014.	M:Pucar T., Zeljko F., Bakač V. i Mustapić J. (Karković N.) Ž:Rakovac L., Srebrnjak D., Cakol K. i Brodar M. (Vidolin I.)	5.mjesto (m) 7.mjesto (ž)	0
Bratislava 2015.	M:Arbanas J., Mijatović D., Vidaček M. i Mustapić J. (Karković N.) Ž:Srebrnjak D., Cakol K., Franović K. i Bardač K. (Arapović D.)	16.mjesto (m) 10.mjesto (ž)	0
Zagreb 2016.	M:Arbanas J., Petrović M., Martinek L., Tica J., Vidaček M. i Martinek M. (Karković N.) Ž:Cakol K., Pavlović A., Marn E., Šantek L., Brodar M. i Franović K. (Vukelja N.)	25.mjesto (m) 7.mjesto (ž)	0
Guimaraes 2017.	M:Martinek L., Martinek M., Vidaček M. i Tica L. (Vrančić L.) Ž:Pavlović A., Šantek L., Vukelić M., i Franović K. (Vukelja N.)	16.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0
Cluj-Napoca 2018.	M:Tica J., Jakelić J., Banek M. i Kretevski A. (Vrančić L.) Ž:Pavlović A., Vukelić M., Bardač K. i Sušac S. (Vukelja N.)	24.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	0

Ostrava 2019.	M:Jakelić J., Ban I., Šantek L. i Zovko L. (Gaćina Ž.) Ž:Vukelić M., Bardač K., Ilić Z. i Sušac S. (Škrapac M.)	14.mjesto (m) 21.mjesto (ž)	0
Zagreb 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a		
Varaždin 2021.	M:Ban I., Zovko L., Borovnjak F., Petek B., Vidan R. i Zlatkov L. (Gaćina Ž.) Ž:Arapović H., Borovec B., Matiješec J., Štriga I., Ilić Z. i Popec D. (Arapović D.)	5.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	0
Beograd 2022.	M:Ban I., Petek B., Vekić L., Vidan R i Zlatkov L. (Gaćina Ž.) Ž:Arapović H., Borovec B., Rebić Z. i Štriga I. (Arapović D.)	5.mjesto (m) 7.mjesto (ž)	0
Gliwice 2023.			
	Zlato:1 Srebro:2 Bronca:5	Ukupno:	8

Iz tablice 8 možemo vidjeti kako su naše juniorske selekcije uvijek bile kompetentne na europskim prvenstvima s 8 odličja od osamostaljenja Hrvatske. Najbolji rezultat definitivno je osvajanje europskog juniorskog ekipnog zlata 1999. godine u sastavu Bakula Andrea, Paović Sandra, Poljak Bojana i Bobetić Andrea predvođene trenerom Nikolom Vukeljom.

Tablica 10. Nastupi hrvatskih kadeta/kadetkinja na ekipnim europskim prvenstvima

Domaćin	Ekipa (trener)	Plasman	Medalja
Topolcany 1992.	M:Šurbek D., Mesarić V., Tošić R. (Vidolin I.) Ž:Zečević J. i Mesarić I. (Cegnar N.)	21.mjesto (m) 15.mjesto (ž)	0
Ljubljana 1993.	M:Juzbašić I., Juzbašić N. i Tošić R. (Baniček B.) Ž:Curi M., Kovče I., Poljak I. i Popović K. (Vukelja N.)	33.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	0
Pariz 1994.	M:Tošić R., Juzbašić N., Juzbašić I. i Čuković I. (Vidolin I.) Ž:Kovče I., Poljak I., Živolić S, Poljak B. i Bakula A. (Vukelja N.)	4.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	1
Hag 1995.	M: Juzbašić N., Juzbašić I., Šestak I. i Rakvin V. (Vidolin I.) Ž:Poljak I., Živolić S., Poljak B. i Bakula A. (Vukelja N.)	6.mjesto (m) 4.mjesto (ž)	1
Frydek-Mistek 1996.	M:Čuković I., Krivić J. i Drobac S. (Gregić M.) Ž:Bakula A., Poljak B., Bobetić A. i Doboš J. (Vukelja N.)	20.mjesto (m) 5.mjesto (ž)	0
Topolcany 1997.	M:Čuković I., Krivić J.,Prpić M. i Japac T. (Bilić D.) Ž:Paović S., Poljak B., Škrtić S. i Bobetić A. (Vukelja N.)	14.mjesto (m) 1.mjesto (ž)	1
Norcia 1998.	M:Krivić J., Japac T., Zubčić T. i Milosavljević V. (Baniček B.) Ž:Bobetić A., Doboš E. i Smuk S. (Bertović V.)	3.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	1
Frydek-Mistek 1999.	M:Japac T., Zubčić T., Prpić M. i Gaćina A. (Baniček B.) Ž:Doboš E., Ramić T. i Beaković A. (Ivančin A.)	7.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0

Bratislava 2000.	M:Zubčić T., Gaćina A., Jerković J. i Jalžabetić A. (Baniček B.) Ž:Ramić T., Slunjski T., Vugrinec S., Beram S. i Grudić D. (Ivančin A.)	7.mjesto (m) 13.mjesto (ž)	0
Terni 2001.	M:Zubčić T., Jerković J. i Josipović S. (Munivrana G.) Ž:Grudić D., Vugrinec S. i Pauković S. (Ivančin A.)	8.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	0
Moskva 2002.	M:Kolarek T., Maraković T., Slavić I. i Preksavec B. (Rojnić D.) Ž:Pauković S., Bilobrk I., Đurak M. i Marinić I. (Ivančin A.)	8.mjesto (m) 14.mjesto (ž)	0
Novi Sad 2003.	M:Kolarek T., Slavić I., Kovač B. i Antolović G. (Rojnić D.) Ž:Pauković S., Đurak M., Santaj K. i Bilobrk I. (Ivančin A.)	7.mjesto (m) 15.mjesto (ž)	0
Budimpešta 2004.	M:Kovač B., Slavić I., Horvat D. i Štaba H. (Rojnić D.) Ž:Đurak M., Marinić I., Magličić M. i Janković LJ. (Ivančin A.)	17.mjesto (m) 6.mjesto (ž)	0
Prag 2005.	M:Kovač B., Mileusnić M. i Kojić F. (Baniček B.) Ž:Đurak M., Janković LJ., Pervar D. (Ivančin A.)	8.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	0
Sarajevo 2006.	M:Kovač B., Kojić F., Zeljko I. i Mamut M. (Korenić Z.) Ž:Fazlić A., Tomić M., Brglez M. i Ivanuša A. (Ivančin A.)	2.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	1
Bratislava 2007.	M:Kojić F., Zeljko I., Ćipin F. i Fućec L. (Karković N.) Ž:Fazlić A., Tomić M., Brglez M. i Ivanuša A. (Ivančin A.)	21.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	0
Terni 2008.	M:Fučec L., Ćipin F., Simović M. i Zovko V. (Karković N.) Ž:Jeger M., Zajec J., Jazbec I. i Tubikanec I. (Ivančin A.)	9.mjesto (m) 14.mjesto (ž)	0
Prag 2009.	M:Fučec L., Jelić M., Horvat N. i Jardas I. (Šešelja D.) Ž:Jeger M., Jazbec I., Tubikanec I. i Rakovac L. (Ivančin A.)	15.mjesto (m) 13.mjesto (ž)	0
Istanbul 2010.	M:Pucar T., Zeljko F. i Marelja F.J. (Šešelja D.) Ž:Jeger M., Rakovac L. i Švarc A. (Ivančin A.)	18.mjesto (m) 4.mjesto (ž)	1
Kazan 2011.	M:Horvat N., Pucar T. i Zeljko F. (Đekić B.) Ž:Rakovac L. i Srebrnjak D. (Vidolin I.)	9.mjesto (m) 7.mjesto (m)	0
Schwechat 2012.	M:Mustapić J. i Murat M. (Šurbek D.) Ž:Srebrnjak D., Ombla M. i Toplek E. (Đekić B.)	23.mjesto (m) 13.mjesto (ž)	0
Ostrava 2013.	M:Martinek L. i Petrović M. (Đekić B.) Ž:Ombla M., Cakol K. i Brodar M. (Vrančić L.)	22.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	0
Riva del Garda 2014.	M:Vidaček M., Martinek L. i Martinek M. (Rozmarić L.) Ž:Pavlović A., Marn E., Vrdoljak V. (Šestak I.)	23.mjesto (m) 19.mjesto (ž)	0
Bratislava 2015.	M:Banek M., Dražić D. i Tica J. (Bertović V.) Ž:Marn E., Pavlović A., Šantek L. i Bardač K. (Vukelja N.)	31.mjesto (m) 6.mjesto (ž)	0
Zagreb 2016.	M:Jakelić J., Ban I., Šantek L. i Borovnjak F. (Gaćina Ž.) Ž:Bardač K., Vukelić M., Sušac S. i Arapović H. (Šestak I.)	10.mjesto (m) 17.mjesto (ž)	0
Guimaraes 2017.	M:Ban I., Zovko L., Borovnjak F. i Meter R. (Gaćina Ž.) Ž:Arapović H., Lončarević H. i Ilić Z. (Arapović D.)	11.mjesto (m) 16.mjesto (m)	0
Cluj-Napoca 2018.	M:Ban I., Borovnjak F., Zovko L. i Vekić L. (Gaćina Ž.) Ž:Arapović H., Lončarević H., Štriga I. i Kovaček T. (Arapović D.)	7.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	0
Ostrava 2019.	M:Posavec M., Petek B. i Meter R. (Vrančić L.) Ž:Arapović H., Lončarević H. i Borovec B. (Arapović D.)	14.mjesto (m) 9.mjesto (ž)	0
Zagreb 2020.	Nije održano zbog pandemije COVID-a		
Varaždin 2021.	M:Hencel I., Islamović T., Majcen F. i Benko L. (Jerković J.) Ž:Vidaković M., Smailji S., Buić M. i Rebić Z. (Kolark T. i Batinić B.)	17.mjesto (m) 11.mjesto (ž)	0

Beograd 2022.	M:Marjanović G., Vale D. i Mrkić A. (Vrančić L.) Ž:Gojković N., Pustaj V., Miličević N. i Putigna L. (Knežević D.)	27.mjesto (m) 16.mjesto (ž)	
Gliwice 2023.			
	Zlato:1 Srebro:1 Bronca:4	Ukupno:	6

Kadetski uspjesi na europskim ekipnim prvenstvima su prikazani u tablici 9, a kao najveći izdvojili bi prvu hrvatsku ekipnu zlatnu medalju na europskim prvenstvima u sastavu: Poljak Bojana, Paović Sandra, Škrtić Sanda i Bobetić Andrea s trenerom Nikolom Vukeljom.

7.3 Olimpijske igre

Stolni tenis je dio olimpijskog programa tek od 1988. godine. U Seoulu su se igrane pojedinačne kategorije (muški/ženski) i parovi (muški/ženski). Na prvim igrama za stolni tenis hrvatski sportaši, tada nastupali za Jugoslaviju, Zoran Primorac i Jasna Fazlić osvojili su srebrnu odnosno brončanu medalju u parovima. Primorac je igrao s Lupuleskuom, a Fazlić s Perkučin. Stolnotenisači iz Kine dominiraju sportom, kao i na svjetskim prvenstvima, osvajajući 32 od 37 dosadašnjih zlata na olimpijskim igrama.

Tablica 11. Stolni tenis na olimpijskim igrama

Natjecanje	88.	92.	96.	00.	04.	08.	12.	16.	20.	
Muški pojedinačno	X	X	X	X	X	X	X	X	X	9
Muški parovi	X	X	X	X	X					5
Muški ekipno						X	X	X	X	4
Žene pojedinačno	X	X	X	X	X	X	X	X	X	9
Žene parovi	X	X	X	X	X					5
Žene ekipno						X	X	X	X	4
Mješoviti parovi									X	1
Broj događaja na OI	4	4	4	4	4	4	4	4	5	

Godine 2008., natjecanja parova zamijenjena su ekipnim natjecanjima kako bi se smanjio naglasak na igri parova. Zbog dominacije Kine u sportu, format je promijenjen za Olimpijske

igre 2012. tako da svaka nacija može prijaviti do dva natjecatelja u pojedinačnim disciplinama. S velikim fokusom na jednakost spolova, natjecanje mješovitih parova postalo je jedno od pet trenutnih stolnoteniskih natjecanja na ljetnim olimpijskim igrama, a u tablici 10. možemo vidjeti detaljno koje kategorije su se igrale na pojedinim olimpijskim igrama.

Tablica 12. Nastupi hrvatskih stolnotenisača na Olimpijskim igrama

Olimpijske igre	Hrvatski predstavnici- rezultat(trener)	Broj predstavnika
Barcelona 1992.	Muški parovi: Primorac Z./ Šurbek D. (Škorić D.) Muški pojedinačno: Primorac Zoran	2
Atlanta 1996.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran Muški parovi: Primorac Z./Atiković D. (Škorić D.) Žene pojedinačno: Boroš Tamara Žene parovi: Boroš T./Aganović E. (Cegnar N.)	4
Sydney 2000.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran (Novaković Z.) Žene pojedinačno: Boroš Tamara Bakula Andrea Aganović Eldijada Žene parovi: Boroš T./ Aganović E. 5.-8. mjesto (Cegnar N.)	4
Atena 2004.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran (Novaković Z.) Žene pojedinačno: Boroš Tamara 5.-8. mjesto Vaida Cornelia Žene parovi: Boroš T./ Vaida C. 5.-8. mjesto (Cegnar N.)	3
Beijing 2008.	Muški ekipno: Primorac Z., Ruiwu T. i Gaćina A. 7.-8. mjesto (Korenić Z.) Žene ekipno: Boroš T., Paović S. i Bakula A. 9.-16. mjesto (Cegnar N.) Muški pojedinačno: Tan Rui Wu 5.-8. mjesto Primorac Zoran 5.-8. mjesto	6
London 2012.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran Gaćina Andrej (Korenić Z.) Žene pojedinačno: Molnar Cornelia Tian Yuan (Cegnar N.)	4
Rio de Janeiro 2016.	Muški pojedinačno: Gaćina Andrej (Korenić Z.)	1
Tokio 2020.	Muški pojedinačno: Tomislav Pucar Andrej Gaćina Muški ekipno: Pucar T., Gaćina A., Kojić F. i Zeljko F. (Karković N.)	3

Ukupno 27 predstavnika imala je Hrvatska na Olimpijskim igrama od osamostaljenja. Nažalost bez odličja pod Hrvatskom zastavom iako je naš Primorac 1988. osvojio srebro u paru za Jugoslaviju. Nekoliko hvalevrijednih četvrtfinala su najviši dometi naših stolnotenisača na ovom natjecanju.

Slika 9. Olimpijska stolnoteniska reprezentacija iz Tokija u sastavu: Andrej Gaćina, Tomislav Pucar, Frane Tomislav Kojić i Filip Zeljko, uz trenera Nevena Karkovića

Izvor: <https://www.hzsn.hr/images/sttnis.jpg>

7.4 Mediteranske igre

„Mediteranske igre, regionalne igre u različitim športskim granama na kojima sudjeluju športaši iz mediteranskih zemalja. Održavaju se, u pravilu, svake četvrte godine (do 1991. u godini uoči Olimpijskih igara, a od 1993. u godini nakon OI), u jednom od gradova na obali Sredozemnog mora. Pokrenuo ih je egipatski političar i športski djelatnik Mohamed Taher Paša. Igrama rukovodi Međunarodni odbor Mediteranskih igara sa sjedištem u Ateni. Prve igre bile su održane 1951. i do sada je održano 17 igara, a gradovi domaćini bili su redom: Aleksandrija, Barcelona, Bejrut, Napulj, Tunis, Izmir, Alžir, Split, Casablanca, Latakija, Atena, Languedoc-Roussillon, Bari, Tunis, Almería, Pescara, Mersin. Na igrama 2013. u Turskoj, 24 zemlje s približno 3000 sudionika natjecale su se u 27 športskih grana. Otkako nastupaju pod hrvatskom zastavom (od 1993.), hrvatski su športaši ukupno osvojili 165 medalja, od toga 41 zlatnu“ (Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021).

Sport je predstavljen tijekom osmog izdanja Mediteranskih igara, u 1979. godine u Splitu. Za medalje su se borili i muškarci i žene. Nakon uvođenja sporta 1979. godine, stolni tenis se nije igrao na sljedećim mediteranskim igrama 1983.godine. Od 1987. kada se vratio na program je dio svakog izdanja Mediteranskih igara.

Tablica 13. Stolni tenis na mediteranskim igrama

Domaćin	79.	83.	87.	91.	93.	97.	01.	05.	09.	13.	18.	
Muški pojedinačno	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	10
Muški parovi	X		X	X	X	X	X	X				7
Muški ekipno	X								X	X	X	4
Žene pojedinačno	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	10
Žene parovi	X		X	X	X	X	X	X				7
Žene ekipno	X								X	X	X	4
Mješoviti parovi	X		X									2
Broj događa na MI	7	0	5	4	4	4	4	4	4	4	4	

Kao što vidimo na tablici 13., godine 1979. moglo se prikupiti najviše medalja. Uostalom, bilo je sedam sastavnica: pojedinačno, parovi i ekipno za muškarce i žene; i mješoviti parovi. 1987. ukinute su ekipne sastavnice, četiri godine kasnije pali su i mješoviti parovi. Od 1991. do 2005. godine program je ostao nepromijenjen: i muškarci i žene natjecali su se za medalje u pojedinačnoj konkurenciji i parovima. Međutim, 2009. godine parovi su zamijenjeni ekipnom sastavnicom.

Tablica 14. Nastupi hrvatskih predstavnika na Mediteranskim igrama

Domaćin	Nastupi hrvatskih predstavnika- rezultat (trener)	Medalje
Languedoc-Roussillon 1993.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran 2.mjesto Šurbek Dragutin 5.-8.mjesto Muški parovi: Primorac Z./Šurbek D. 2.mjesto(Štencel M.) Žene pojedinačno: Šikoronja Mirela 3.mjesto Žene parovi: Šikoronja M./Sušilo S. 2.mjesto (Ćengić R.)	4
Bari 1997.	Muški pojedinačno: Primorac Zoran 2.mjesto Muški parovi: Primorac Z./Atiković D. 3.mjesto Tošić R./Šurbek D. 5.-8.mjesto (Vidolin I.) Žene pojedinačno: Boroš Tamara 2.mjesto Aganović Eldijana 5.-8.mjesto Žene parovi: Boroš T./Aganović E. 1.mjesto Jurinec S./Šikoronja M. 5.-8.mjesto (Cegnar N.)	4
Tunis 2001.	Muški pojedinačno:Tošić Roko 5.-8.mjesto Muški parovi: Tošić R./Juzbašić I. 5.-8.mjesto (Radanović G.) Žene pojedinačno:Boroš Tamara 1.mjesto Aganović Eldijana 4.mjesto Žene parovi:Vaida C./Paović S. 3.mjesto	2
Almeria 2005.	Muški pojedinačno:Tošić Roko 2.mjesto Muški parovi: Tošić R./Primorac Z. 4.mjesto (Novaković Z.) Žene pojedinačno:Boroš Tamara 1.mjesto (Cegnar N.)	2
Pescara 2009.	Muški pojedinačno:Gaćina Andrej 2.mjesto Muški ekipno: Tošić R. i Gaćina A. 2.mjesto (Korenić Z.) Žene pojedinačno:Vaida Cornelia 4.mjesto Žene ekipno: Bakula A. i Vaida C. 5.-8.mjesto (Baniček B.)	2
Mersin 2013.	Naši predstavnici nisu nastupili	0
Tarragona 2018.	Naši predstavnici nisu nastupili	0
Oran 2022.	Naši predstavnici nisu nastupili	
	Zlato:3 Srebro:8 Bronca:3	
	Ukupno:	14

Tablica 14 nam prikazuje značajne rezultate Hrvatskih predstavnika na mediteranskim igrama do 2009. godine od kojih bi izdvojili 2 pojedinačne zlatne medalje Tamare Boroš i još jedno zlato u paru s Eldijanom Aganović. Hrvatska stolnoteniska reprezentacija nije nastupila na mediteranskim igrama od 2009. godine zbog kriterija za nastup koje određuje HOO (smiju nastupati samo kategorizirani sportaši 1. i 2. kategorije) i neusklađenog kalendara sa kalendarom ITTF-a.

7.5 Ostala natjecanja

7.5.1 Europski top 16

Europski top 16, ili u prošlost europski top 12, je stolnotenisko natjecanje koje svake godine okuplja najbolje europske igrače i igralice, a organizirano je od strane europske stolnoteniske federacije. Prvi ovakav događaj, kao što smo već spomenuli, je održan u Zadru na inicijativu hrvatskog trenera Marija Amižića. U Zadru 1971. na pobjedničko postolje ovog natjecanja su se popeli hrvatski igrači, Antun Stipančić je bio drugi, a Dragutin Šurbek treći. Kroz povijest je bilo nekoliko promjena sustava natjecanja, a najdrastičnija promjena je promjena broja natjecatelja s 12 na 16 koja se dogodila 2015. godine.

Tablica 15. Nastupi hrvatskih seniora/seniorki na europskom top 16

Domaćin	Muški	Žene	Medalje
Beč 1992.	3.mjesto Zoran Primorac	-	1
Kopenhagen 1993.	7.-8.mjesto Zoran Primorac	-	0
Arezzo 1994.	3.mjesto Zoran Primorac	-	1
Dijon 1995.	-	-	0
Charleroi 1996.	7.-8.mjesto Zoran Primorac	-	0
Eindhoven 1997.	3.mjesto Zoran Primorac	-	1
Halmstadt 1998.	-	7.-8.mjesto Tamara Boroš	0
Split 1999.	9.-10.mjesto Zoran Primorac	3.mjesto Tamara Boroš	1
Alaisso 2000.	-	-	0
Wels 2001.	5.-8.mjesto Zoran Primorac	3.mjesto Tamara Boroš	1
Rotterdam 2002.	-	1.mjesto Tamara Boroš	1
Saarbrücken 2003.	-	2.mjesto Tamara Boroš	1
Frankfurt 2004.	-	3.mjesto Tamara Boroš	1

Rennes 2005.	-	5.-8.mjesto Tamara Boroš	0
Kopenhagen 2006.	3.mjesto Zoran Primorac	1.mjesto Tamara Boroš	2
Arezzo 2007.	3.mjesto Zoran Primorac	-	1
Frankfurt 2008.	5.-8.mjesto Zoran Primorac	5.-8.mjesto Tamara Boroš	0
Dusseldorf 2009.	9.-12.mjesto Zoran Primorac, Tan Ruiwu	5.-8.mjesto Tamara Boroš	0
Dusseldorf 2010.	5.-8.mjesto Zoran Primorac	9.-12.mjesto Tamara Boroš	0
Liege 2011.	-	-	0
Lyon 2012.	-	-	0
Lausanne 2014.	9.-12.mjesto Andrej Gačina	-	0
Baku 2015.	13.-16.mjesto Andrej Gačina	-	0
Gondomar 2016.	13.-16.mjesto Andrej Gačina	-	0
Antibes 2017.	6.mjesto Andrej Gačina	-	0
Montreux 2018.	-	-	0
Montreux 2019.	-	-	0
Montreux 2020.	4.mjesto Tomislav Pucar	-	0
Thessaloniki 2021.	9.-16.mjesto Tomislav Pucar, Andrej Gačina	-	0
Montreux 2022.	9.-16.mjesto Tomislav Pucar, Andrej Gačina	-	0
Montreux 2023.	5.-8. mjesto Andrej Gačina 9.-16.mjesto Tomislav Pucar	-	0
	Zlato:2 Srebro:1 Bronca:8	Ukupno:	11

-Naši predstavnici nisu nastupili

7.5.3 Svjetski kup

Svjetski kup u stolnom tenisu održava se svake godine od 1980. te je sve do 1990. godine igran samo u muškoj pojedinačnoj konkurenciji. 1990. godine su u program ubačena i ekipna natjecanja, a 1996. i ženske konkurencije. Ekipna natjecanja se od 2007. godine igraju samo neparnim godinama.

Tablica 16. Odličja Zorana Primorca na Svjetskom kupu

Domaćin	Medalja
Guangzhou 1993.	1.mjesto
Taipei 1994.	3.mjesto
Nimes 1997.	1.mjesto
Shaontou 1998.	3.mjesto
Xiaolan 1999.	3.mjesto
Jinan 2002.	3.mjesto

Zoran Primorac, kao jedan od najistaknutijih hrvatskih igrača, a posebno na ovom natjecanju je osvojio 6 odličja, od toga 2 naslova prvaka te 4 brončane medalje.

7.5.4 Europske igre

Europske igre, međunarodno športsko natjecanje u više športova na kojem sudjeluju športaši uglavnom iz europskih zemalja. Riječ je o kontinentalnom spektaklu kao što su npr. Azijske igre. Utemeljene su inicijativom olimpijskih odbora europskih zemalja na sastanku u Rimu 2012., a prve su igre održane 2015. u Bakuu (Azerbajdžan). Na igrama je sudjelovalo 5898 športaša iz 50 zemalja.

Tablica 17. Nastupi hrvatskih stolnotenisača na europskim igrama

Domaćin	Nastupi hrvatskih predstavnika- rezultat (trener)	Medalje
Baku 2015.	Muški pojedinačno: Gaćina Andrej 5.-8.mjesto (Korenić Z.)	0
Minsk 2019.	Muški pojedinačno: Pucar Tomislav 3.mjesto Muški ekipno: Gaćina A., Kojić F. i Pucar T. 5.-8.mjesto (Karković N.)	1
Krakov 2023.	Muški pojedinačno: Gaćina Andrej 4. mjesto (Karković N.)	0
	Ukupno:	1

7.5.5 Europsko prvenstvo do 21 godine

The Europsko prvenstvo do 21 godine je godišnji stolnoteniski turnir organiziran pod nadležnošću Europske stolnoteniske federacije (ETTU). Uvođenje događaja u stolnoteniski kalendar odobreno je na ETTU Kongresu 2015. godine, a započelo je s prvim natjecanjem održanim u Sočiju, Rusija, u veljači 2017. godine.

Tablica 18. Značajni nastupi hrvatskih predstavnika na europskim prvenstvima U21

Domaćin	Značajni nastupi hrvatskih predstavnika	Medalje
Sochi 2017.	Muški pojedinačno: Tomislav Pucar 1.mjesto Muški parovi: Pucar T./Majoros (HUN) 2.mjesto	2
Minsk 2018.	Žene parovi: Srebrnjak D./Pavlović A. 5.-8.mjesto	0
Gondomar 2019.	-	0
Varaždin 2020.	Žene parovi: Arapović H./Payet (ENG) 5.-8.mjesto Vukelić M./Feher (HUN) 5.-8.mjesto	0
Spa 2021.	Muški pojedinačno: Ivor Ban 5.-8.mjesto Muški parovi: Ban I./Czaba (HUN) 2.mjesto Žene parovi: Arapović H./Zaderova (CZE) 5.-8.mjesto	1
Cluj-Napoca 2022.	Muški parovi: Ban I./Czaba (HUN) 1.mjesto Muški pojedinačno: Ivor Ban 5.-8. mjesto	1
Sarajevo 2023.	Žene pojedinačno: Hana Arapović 1. mjesto	1
	Ukupno:	5

- nije ostvaren značajan rezultat

8. Hrvatski parastolnoteniski savez

„Hrvatski stolnoteniski savez osoba s invaliditetom osnovan je u kolovozu 2006. godine. U sklopu Saveza djeluje 14 redovnih članica i 7 pridruženih članica od Dalmacije do Slavonije. S predzadnjih Paraolimpijskih igara u Rio de Janeiru Hrvatska se vratila s dvije stolnoteniske medalje, prve u povijesti ovoga sporta u Hrvatskoj. Stolni tenis je prvenstveno individualni sport koji se igra u pet sjedećih i šest stojećih kategorija. Reprezentativci Hrvatske su nositelji velikog broja odličja s mnogih međunarodnih natjecanja - Europskih, Svjetskih prvenstava te Paraolimpijskih igara. Posebno bih istaknuo Sandru Paović koja je u stolnom tenisu osvojila sve što se osvojiti može, te je objedinila naslov paraolimpijske, svjetske i europske prvakinje što je izuzetan uspjeh! Uz Sandru bih istaknuo i Anđelu Mužinić čije vrijeme tek dolazi, a već ima medalje s Europskih i Svjetskih prvenstava, ali i dvije paraolimpijske medalje s Helenom Dretar-Karić“ (Hrvatski paraolimpijski odbor 2017). Također iz starijih dana bi izdvojili

trofejnog Dragana Rakića koje je u periodu od 1986.-2003. godine osvojio ukupno 10 medalja na svjetskim i europskim prvenstvima.

8.1 Paraolimpijske igre

Prve paraolimpijske igre održane su 1960. godine u Rimu, a stolni tenis je ušao u program na VI. Paraolimpijskim igrama u Arnhemu, Nizozemska 1980. godine. Hrvatski stolnotenisač Emil Gubica, ali u dresu Jugoslavije, nastupio je na VII. Paraolimpijskim igrama u New Yorku da bi 4 godine kasnije u Seoulu nastupio Dragan Rakić. Emil je danas izbornik Hrvatske stolnoteniske reprezentacije, a Dragan Rakić predsjednik Hrvatskog parastolnoteniskog saveza. Otkad smo samostalna država Hrvatska, prvi puta u stolnom tenisu nastupamo na igrama u Sydneyu 2000. godine.

Tablica 19. Nastupi hrvatskih stolnotenisača na paraolimpijskim igrama

Domaćin	Hrvatski predstavnici –rezultat (trener)	Medalje
Sydney 2000.	Muški: Rakić D., Gregorović V., Gubica E. i Kovačić R. (Žigman S. i Valentić Ž.) Muški pojedinačno: Vjekoslav Gregorović (kat. 6) 5.-8.mjesto Muški ekipno: Rakić D./Gregorović V. (kat. 8) 4.mjesto	0
Atena 2004.	Muški: Rakić D., Gubica E., Kovačić R. i Gregorović V. (Žigman S. i Valentić Ž.)	0
Beijing 2008.	-	0
London 2012.	Muški pojedinačno: Vjekoslav Gregorović (kat. 6) Tomislav Špalj (kat. 4) Žene pojedinačno: Helena Dretar Karić (kat. 3) Anđela Mužinić (kat. 3)	0
Rio de Janeiro 2016.	Žene pojedinačno: Sandra Paović (kat. 6) 1.mjesto Mirjana Lučić (kat. 10) Anđela Mužinić (kat. 3) Helena Dretar Karić (kat. 3) Žene ekipno: Mužinić A. i Dretar Karić H. (kat. 1-3) 2.mjesto Paović S. i Lučić Mirjana (kat 6-10) (Šikoronja M.)	2
Tokio 2021.	Žene ekipno: Mužinić A. i Dretar Karić H. (kat. 1-3) 3.mjesto (Šikoronja M. i Gubica E.)	1
	Zlato:1 Srebro:1 Bronca:1	3
	Ukupno:	

- nije ostvaren značajan rezultat

Slika 10. Sandra Paović paraolimpijska pobjednica

Izvor: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/hr/thumb/3/35/Sandra_Paovi%C4%87.jpg/800px-Sandra_Paovi%C4%87.jpg

Tablica 20. Medalje hrvatskih stolnotenisača na velikim natjecanjima od osamostaljenja

Natjecanje	Zlato	Srebro	Bronca	Ukupno
Svjetsko seniorsko pojedinačno prvenstvo	0	1	3	4
Svjetsko seniorsko ekipno prvenstvo	0	0	0	0
Svjetsko juniorsko prvenstvo	0	1	2	3
Europsko seniorsko pojedinačno prvenstvo	6	6	10	22
Europsko seniorsko ekipno prvenstvo	0	3	4	7
Europsko juniorsko pojedinačno prvenstvo	9	9	17	35
Europsko kadetsko pojedinačno prvenstvo	10	3	11	24
Europsko juniorsko ekipno prvenstvo	1	2	5	8
Europsko kadetsko ekipno prvenstvo	1	1	4	6
Mediterranske igre	3	8	3	14
Europski top 16	2	1	8	11
Svjetski kup	2	0	4	6
Europske igre	0	0	1	1
Europsko prvenstvo U21	3	2	0	5
Paraolimpijske igre	1	1	1	3

8. Zaključak

Stolnotenisači Hrvatske osvojili su na Olimpijskim igrama jednu srebrnu i jednu brončanu medalju, ali nastupajući za reprezentaciju Jugoslavije (stolni tenis je uključen u OI tek 1988. godine). Zbirke medalja hrvatskih stolnotenisača je zaista puno veća, ali ako želimo odvojiti osvojene medalje od kada je osnovan i međunarodno priznat HSTS - od 1992. osvojeno je na europskim i svjetskim seniorskim prvenstvima 29 medalja od toga 6 zlatnih, 10 srebrnih i 17 brončanih. U juniorskim i kadetskim disciplinama na prvenstvima Europe od 1992. osvojeno je 21 zlatnih, 15 srebrnih i 37 brončanih medalja te su na juniorskim svjetskim prvenstvima osvojene 3 medalje (1 srebro i 2 bronce). Naravno vrijedilo bi spomenuti i 14 medalja s mediteranskih igara i nastupe na olimpijskim igrama te 6 odličja, od čega 2 zlata, Zorana Primorca na svjetskom kupu. Najveći ambasadori hrvatskog stolnog tenisa bili su naši Dragutin Šurbek i Antun Stipančić koji su između 1960-ih i 1980-ih godina osvajali sve što se osvajati dalo. U novije vrijeme Zoran Primorac kao sedmerostruki olimpijac, Tamara Boroš kao europska prijateljica azijskih igara i Sandra Paović s paraolimpijskim zlatom definitivno su utjecali na prepoznatljivost i promidžbu Hrvatske izvan granica Lijepe naše.

9. Literatura

Božić, S. (2018). *70 godina Gradskog stolnoteniskog kluba Zagreb*. Zagreb: GSTK Zagreb.

European Table Tennis Union (13. kolovoza 2022). *Europe top 16*.

<https://www.ettu.org/en/events/europe-top-16/history---archive/>

Harangozo, T. (1963). *Stolni Tenis*. Zagreb: Sportska štampa Zagreb i Sportska knjiga Beograd.

Hrvatski akademski stolnoteniski klub Mladost (12. kolovoza 2022). *O klubu*.

<https://www.hastk-mladost.hr/o-klubu.html>

Hrvatski Olimpijski Odbor (14. siječnja 2022). *Najuspješniji 2021*.

<https://www.hoo.hr/hr/nagrade-i-priznanja/izbor-najuspjesnijih/7044-najuspjesniji-2021>

Hrvatski Olimpijski Odbor (19. prosinca 2018). *Najuspješniji 2018*.

<https://www.hoo.hr/hr/nagrade-i-priznanja/izbor-najuspjesnijih/5507-najuspjesniji-2018>

Hrvatski Olimpijski Odbor (19. prosinca 2019). *Najuspješniji 2019*.

<https://www.hoo.hr/hr/nagrade-i-priznanja/izbor-najuspjesnijih/5955-najuspjesniji-2019>

Hrvatski Olimpijski Odbor (21. prosinca 2020). *Najuspješniji 2020*.

<https://www.hoo.hr/hr/nagrade-i-priznanja/izbor-najuspjesnijih/6411-najuspjesniji-2020>

Hrvatski paraolimpijski odbor (4. travnja 2017). *Predstavljamo Saveze - Hrvatski stolnoteniski savez osoba s invaliditetom*. <https://www.hpo.hr/novosti/Predstavljamo-Saveze-Hrvatski-stolnoteniski-savez-osoba-s-invaliditetom/725>

Hrvatski Stolnoteniski Savez (13. studenog 2010). *Povijest saveza*.

<https://www.hsts.hr/hsts/povijest-saveza>

Hrvatski Stolnoteniski Savez (13. studenog 2010). *Značajni datumi i rezultati*.

<https://www.hsts.hr/hsts/znacajni-datumi>

Hudetz, R. (2000.) *Tehnika s Vladimirom Samsonovom*. Zagreb: Huno sport.

Hudetz, R. i Jajčević, Z. (2002). *Stoljeće stolnog tenisa u Hrvatskoj 1902.-2002*. Zagreb: HSTS.

International Table Tennis Federation (10. kolovoza 2022). *History of Table Tennis*.

<https://www.ittf.com/history/documents/historyoftabletennis/>

Leksikografski zavod Miroslav Krleža (2021). Europske igre. U *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Pristupljeno 4. 8. 2022.

<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=69984>

Leksikografski zavod Miroslav Krleža (2021). Mediteranske igre. U *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Pristupljeno 26. 7. 2022.

<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=39775>

Leksikografski zavod Miroslav Krleža (2021). Stolni tenis. U *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Pristupljeno 10.8.2022.

<https://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=58245>

Leksikografski zavod Miroslav Krleža (2021). Uzorinac, Zdenko. U *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Pristupljeno 8. 8. 2022.

<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=63579>

Mateša, Z. i Čop, J. (11. lipnja 2005). IN MEMORIAM: Zdenko Uzorinac (1929. - 2005.). *Hrvatski olimpijski odbor*. <https://www.hoo.hr/hr/olimpizam/olimpijska-obitelj-in-memoriyam/761-IN%20MEMORIAM-%20Zdenko%20Uzorinac>

Mateša, Z. i Čop, J. (15. srpnja 2018). U Zagrebu preminuo stolnoteniski velikan, olimpijac Dragutin Šurbek. *Hrvatski olimpijski odbor*.

<https://www.hoo.hr/hr/olimpizam/olimpijska-obitelj-in-memoriyam/5315-u-zagrebu-preminuo-stolnoteniski-velikan-dragutin-surbek>

Matijević, S. (2022). *Pravila stolnog tenisa*. Zagreb: Stručna komisija UHSTS.

https://www.hsts.hr/images/stories/202122/02PROPOZICIJE/pravila_2022.pdf

Sabolić, K. (ur.). (2008). *Hrvatski športski amanah: 2007-2008*. Zagreb: ARS MEDIA

Sportaši godine Sportskih novosti. (13. kolovoza 2022). U *Wikipedia*. Dostupno na

https://hr.wikipedia.org/wiki/Sporta%C5%A1i_godine_Sportskih_novosti

Stolnoteniski klub Garešnica. (3. rujna 2016). *Povijest stolnog tenisa u Hrvatskoj*.

<https://stk-garesnica.hr/povijest-stolnog-tenisa-u-hrvatskoj/>

Uzorinac, Z. (1988). *60 godina stolnog tenisa u Jugoslaviji*. Ljubljana: NTSZ.

Vukelić, I. (2021). *Izvannastavna sportska aktivnost Stolni tenis* (diplomski rad). Učiteljski fakultet, Rijeka.

Vukelja, N. (2018). *Vodič kroz hrvatski stolni tenis*. Zagreb: HSTS i HOO.

Wikipedija, Slobodna enciklopedija (19. prosinac 2021). *GSTK Zagreb*.
https://hr.wikipedia.org/wiki/GSTK_Zagreb Pristupljeno 20.8.2022.

Wikipedija, Slobodna enciklopedija. (20. srpnja 2022). *Zoran Primorac*.
https://hr.wikipedia.org/wiki/Zoran_Primorac Pristupljeno 22.8.2022.

Wikipedija, Slobodna enciklopedija. (23. svibnja 2022). *HASTK Mladost iskon*.
https://hr.wikipedia.org/wiki/HASTK_Mladost_Iskon